वर्गदृष्टि

Bargadristi Weekly साप्ताहिक

नेकपा (क्रान्तिकारी (माओवादी)को स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार गर्नेबारे अपिल

प्रतिक्रियावादी स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार गरौं ! नयाँ जनवादी क्रान्तिको तयारीमा जुटौं !

आदरणीय जनसमुदाय,

वर्तमान दलाल तथा नोकरशाही पुँजीपति र सामन्त वर्गीय राज्यसत्ता तथा व्यवस्थाका विरुद्ध नयाँ जनवादी राज्यसत्ताको स्थापनाका लागि अनेकौं जनआन्दोलन, संघर्ष र दश वर्षीय जनयुद्ध भएका छन् । यी संघर्षहरूमा विशाल संख्यामा जनताका छोराछोरीहरूले सहादत प्राप्त गरेका छन् । कैयौं राज्यद्वारा वेपत्ता पारिएका छन्, कैयौं घाइते तथा अपाङ्ग बनाइएका छन् । परन्तु, प्रतिक्रियावादी षडयन्त्र, अवसरवादीहरूका धोका तथा गद्दारीका कारण ती संघर्ष सफल हुन सकेनन् र जनमुक्तिका सपना अधुरै रहे । हालका वर्षहरूमा पनि विभिन्न जनविरोधी सरकारहरूद्वारा राष्ट्रियता, जनतन्त्र र जनजीविकाका निम्ति संघर्षमा उत्रिंदै आएका जनताका आवाज सुन्नुको सट्टा उल्टै दमनमा उत्रने काम भएका छन् । यी सबै तथ्य र यथार्थलाई आत्मसात गर्दै २०७९ साल वैशाख ३० गते हुन गइरहेको स्थानीय निर्वाचनको हाम्रो पार्टीले बहिष्कार गर्ने निर्णय गरेको छ । *बाँकी ७ पेजमा*

वर्ष ६ अङ्क ३९ पूर्णाङ्क २७७ | २०७८ चैत २१ गते सोमबार | Monday, 4 April, 2022 | पृष्ठ ८ | मूल्य रू. १०।-

निर्वाचन बहिस्कार आन्दोलन सशक्त बनाउँदै क्रान्तिकारी माओवादी

'प्रतिक्रियावादी स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार गरौं !

काठमाडौं । 'प्रतिक्रियावादी स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार गरौं ! नयाँ जनवादी क्रान्तिको तयारीमा जुटौं !' भन्ने मूल नाराका साथ नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी) बहिस्कार आन्दोलनमा जुटेको छ । तयारी, प्रचारात्मक र प्रतिरोधात्मक गरी तीन चरणमा सम्पन्न गर्न लागिएको बहिस्कार आन्दोलनको पहिलो तयारीको चरण अन्तर्गत पार्टी, संयुक्त मोर्चा र जवस मोर्चाका बैठकहरू सम्पन्न हुने क्रममा रहेका छन् भने प्रचारात्मक आन्दोलन पनि एकसाथ अगाडि बढाइएको छ ।

नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी)ले भर्खरै पार्टीको एक अपिल पत्र र बहिस्कारसम्बन्धी पोस्टर समेत सार्वजनिक गरिसकेको छ । पोस्टरिङ, पम्प्लेटिङ, भित्तेलेखन, कोणसभा, टोलसभाका योजनाहरू कार्यान्वयनको चरणमा रहेका छन् ।

'प्रतिक्रियावादी स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार गरौं ! नयाँ जनवादी क्रान्तिको तयारीमा जुटौं !' भन्ने शीर्षकमा पार्टीको केन्द्रीय समितिले जारी गरेको अपिलमा 'स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार किन ? भन्ने प्रश्नको ८ वटा बुँदामा कारणसहित जवाफ दिंदै भनिएको छ, '१. वर्तमान प्रतिक्रियावादी राज्यसत्ता तथा व्यवस्थाका विरुद्ध र विकल्पमा संघीय जनगणतन्त्रको स्थापनाका लागि निरन्तर संघर्ष गर्दै जान ऐतिहासिक

दृष्टिले अनिवार्य बन्न गएको, २. सिंहदरवारमा हुँदै आएको भ्रष्टाचार स्थानीय तहसम्म पुग्दै गएको, ३. सम्पूर्ण सत्ता अझै केन्द्रीकृत भएको, बन जङ्गल, जडीबुटी, भूसम्बन्ध, नदीनाला, खनिज, विकास, निर्माण, सबै क्षेत्रमा जनतालाई अधिकार र स्वायत्तता नदिइएको, ४. गत निर्वाचनहरूमा झैं यस निर्वाचनमा पनि प्रतिक्रियावादी, अवसरवादी तथा भ्रष्ट तत्वहरूद्वारा पैसाको खोलो बगाउने अवस्था देखिएको, ५. सत्ताधारी तथा सत्ताका प्रत्याशी रहिआएका तत्व तथा दलहरूद्वारा अत्यधिक रूपमा साधन स्रोतहरूको दुरूपयोग गर्ने स्पष्ट हुँदै आएको, ६. स्वच्छ तथा निष्पक्ष निर्वाचनको कुनै संभावना नरहेको र नदेखिएको, ७. अहिले संसदमा राष्ट्रघाती एमसीसी संभौता अनुमोदन गर्ने काममा लागेका प्रतिक्रियावादी तथा कम्युनिस्ट नामधारी दक्षिणपन्थी संशोधनवादी तत्वहरूको अझै भण्डाफोर गर्न अति जरुरी भएको र ८. वर्तमान राज्यसत्ताका कार्यपालिका, व्यवस्थापिका तथा न्यायपालिका तीनओटै अङ्ग असफल बन्दै गए पनि राज्यसत्ता नोकरशाही संयन्त्रको बलमा टिकिरहेकोले- हाम्रो पार्टी जनविरोधी स्थानीय निर्वाचनको सक्रिय बहिष्कार गर्न एकदमै सही र उपयुक्त ठान्दछ ।'

देश र जनताको हित, मुक्ति र अधिकार प्राप्तिका लागि निरन्तर संघर्ष गर्दै जान अपरिहार्य बन्न *बाँकी ४ पेजमा*

एमसीसी पारितसँगै नेपाल तीन ढुंगाबीचको तरूल भयो : *मेहता*

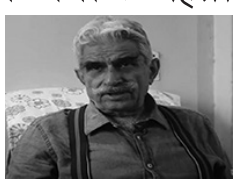

नयाँदिल्ली । भारतीय सेनाका पूर्वजर्नेल तथा नेपाल मामिलाका जानकार अशोक मेहताले अमेरिकन सहयोग मिलिनियम च्यालेन्ज कर्पोरेशन (एमसीसी) पारित भएसँगै नेपाल तीन ढुंगाको तरुल भएको टिप्पणी गरेका छन् ।

पृथ्वीनारायण शाहको उदाहरण दिंदै पूर्वजर्नेल मेहताले एमसीसीले चीनलाई पराजित *बाँकी ७ पेजमा*

चार किसान संगठनद्वारा भूमि बैंक परियोजनाको बिरोध

काठमाडौं । किसानलाई जगाउने, उठाउने, उनीहरूको जीवनमा बिकसित ऊर्जा र समुन्नति पैदा गर्ने तथा राष्ट्रिय बजार अभिबृद्धका साथ किसानको जीवनमा खुशियाली ल्याउने र राष्ट्रिय औद्योगिकरणको सबल आधार तयार गर्ने बैज्ञानिक क्रान्तिकारी भूमिसुधारको महत्वपूर्ण राष्ट्रिय मुद्दालाई बिषयान्तर गर्न ल्याउन थालिएको भूमि बैंकको धारण किसान बिरोधी र अन्तत राष्ट्रिय हित बिपरित छ । यसले किसानलाई जमिनबाट बेदखल गर्ने र देशी बिदेशी जग्गा माफियाको हातमा जग्गा *बाँकी ७ पेजमा*

साम्राज्यवाद नै सबै युद्धको स्रोत र साम्राज्यवादीहरू रहँदासम्म सदैब युद्धको खतरा : *सिपि गजुरेल*

काठमाडौं । नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी) का स्थायी सदस्य समिति सदस्य सि पी गजुरेलले साम्राज्यवादीहरू रहदासम्म सदैब युद्धको खतरा रहिरहने बताउनु भएको छ ।

बानेश्वर स्थित मीनभवनमा माक्सवादी एकता अभियान नेपालद्वारा आयोजित अन्तरक्रिया कार्यक्रममा बोल्ने क्रममा उहाँले यस्तो बताउनु भएको हो ।

उहाँले भन्नु भयो -'राष्ट्रियता बचाउन, देश समृद्ध गर्न, जनताको समस्य समाधान गर्न नसक्ने संसद नेपाली जनतालाई सेतो हात्ती पाले झैं भएको छ ।' उहाँले अमेरिकाले आफ्नो प्रभुत्व कायम गर्ने उद्देश्यले युक्रेनलाई रसियासँग युद्ध गर्न उक्साएको बताउनु भयो । जसको प्रत्यक्ष प्रभाव नेपालमा समेत परेको उहाँले बताउनु भयो ।

कार्यक्रममा बोल्दै पूर्व राजदूत, परराष्ट्र विद हिरण्यलाल श्रेष्ठले युक्रेन र रसिया बीचको युद्धको प्रभाव सिधै नेपालीको चुलोमा परेको बताउनु भयो । श्रेष्ठले उक्त अन्तरक्रिया कार्यक्रममा बोल्ने क्रममा नेपालको अवस्था पनि युक्रेनको जस्तो हुन सक्ने र त्यसैले उहाँले अझै पनि एमसीसी विरुद्ध एकजुट भएर आवाज उठाउन सबैलाई आवहान समेत गर्नु भयो ।

मार्क्सवादी एकता अभियान, नेपालले मीनभवन, काठमान्डूमा आयोजना गरेको परराष्ट्र क्षेत्रका विज्ञ तथा राजनीतिक नेताहरूको सहभागितामा भएको अन्तरक्रिया मा विभिन्न रोचक तथ्य र विचारहरू प्रस्तुत भएका थिए । ती मध्ये सो अभियानका तर्फबाट प्राध्यापक डा. मोहन खतिवडा, विज्ञ हिरण्यलाल श्रेष्ठ र राजनीतिज्ञ सीपी गजुरेल द्वारा प्रस्तुत केही तथ्य र विचारहरू निम्न छन् :

१. न्याटो (NATO) भनिने युरोप स्थित अमेरिकी पक्षधर गठबन्धनबाट लगभग १ ट्रिलियन बराबरको युध्द र मानवीय सहयोग सामाग्री युक्रैनमा पठाइएको,

२. ६५ लाख युक्रैनीहरू आन्तरिक र ३५ लाख युक्रैनीहरू बाह्य (अन्ताराष्ट्रीय) विस्थापनमा परेका,

३. संयुक्त राष्ट्रसंघको *बाँकी ७ पेजमा*

श्रीलंकामा देशव्यापी कर्फ्यू, संकट गहिरिंदै

काठमाडौं । श्रीलंकामा ३६ घण्टाका लागि देशव्यापी कर्फ्यू लगाइएको छ । आर्थिक मन्दीका कारण अस्थिरता र अशान्ति बढिरहेका बेला सरकारले कर्फ्यू घोषणा गरेको हो । राष्ट्रपतिलाई दिइएको अधिकारअन्तर्गत स्थानीय समयअनुसार शनिबार साँझ ६ बजेदेखि सोमबार बिहान ६ बजेसम्का लागि देशव्यापी कर्फ्यू लगाइएको सरकारको सूचना विभागले एक विज्ञप्तिमा भनेको छ ।

श्रीलंकाका राष्ट्रपति गोटाबाया राजापाक्षेले बढ्दो अशान्तिलाई सम्बोधन गर्न कडा कानुन लगाउनु पर्ने बताउँदै आएका छन् । सरकारले शुक्रबारदेखि नै आपतकाल घोषणा गरिसकेको छ । विगतमा, आपतकालीन आदेशले सेनालाई संदिग्धहरूलाई पक्राउ पूर्जी बिना पक्राउ गर्न र हिरासतमा राख्न अनुमति दिएको थियो । तर, प्रतिबन्धहरू प्रस्ट नभएको बताइन्छ । राष्ट्रपतिको आपतकालीन शक्तिहरू परिभाषित गर्ने नियमहरू जारी हुन बाँकी रहेको बताइएको छ ।

अस्ती १८ गते शुक्रबार दिउसो पसलहरू खुलेका र यातायात सामान्य रहेको थियो भने केही पेट्रोल पम्पमा प्रहरी तैनाथ थिए । सार्वजनिक व्यवस्थाको रक्षा गर्न र अत्यावश्यक आपूर्ति र सेवाहरू कायम राख्न आपतकालिन अवस्था आवश्यक रहेको राजापाक्षेले बताएका छन् ।

राष्ट्रघातीहरूले आयोजना गरेको निर्वाचन सशक्त रूपमा बहिस्कार गर्ने निर्णय

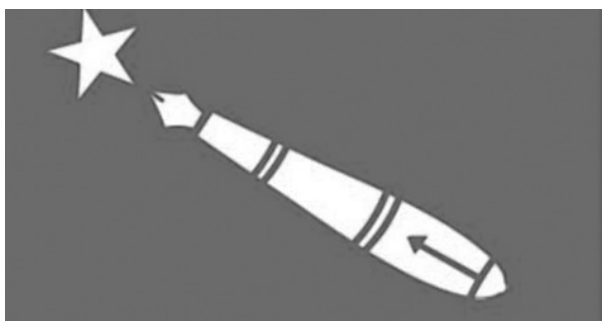

नवलपरासी - नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी) निकट अखिल (क्रान्तिकारी) पश्चिम नवलपरासीले एमसीसी पारित गर्ने मतियारहरूलाई स्थानीय निर्वाचनमा मत दिन नहुने बताएको छ ।

बर्दघाटमा शुक्रवार भएको क्रान्तिकारीको बैठकले स्थानीय निर्वाचनमा पैसा बाँडेर जनतालाई भम्रित बनाउने राष्ट्रघाती दलालहरूले आयोजना गरेको निर्वाचन आवश्यक नभएको बताउदैं सशक्त रूपमा निर्वाचन बहिस्कार निर्णय भएको जिल्ला संयोजक सन्तोष तिवारीले जानकारी दिनुभयो ।

एमसीसीका मतियार,भष्ट्र दलाल तथा कमिशनखोरहरूलाई भोट दिन नहुने क्रान्तिकारीको निर्ष्कष रहेको छ ।

स्थानीय तहमा नो भोटको ब्यवस्था हुनुपर्ने बताउदै अखिल(क्रान्तिकारी)ले नो भोट को ब्यवस्था नभएकाले बहिष्कारको बिकल्प बताएको छ ।

त्यस्तै बैठकले शैक्षिक माफियाकरण तथा नीजिकरणका बिरुद्ध समेत आन्दोलन उठाउने निर्णय भएको तिवारीले बताउनुभयो । *बाँकी ७ पेजमा*

स्थानीय निर्वाचनको बहिष्कार : अर्थ र औचित्य

वर्तमान दलाल तथा नोकरशाही पुँजीपति र सामन्त वर्गीय राज्यसत्ता तथा संसदीय व्यवस्थाद्वारा राष्ट्रियता, जनतन्त्र र जनजीविकाका आधारभूत र ज्वलन्त समस्याहरुको समाधान कुनै पनि हालतमा हुन सक्दैन भन्ने कुरा दिनको घाम जत्तिकै छर्लङ्ग हुँदै गइरहेको छ

● किरण ●

२०७९ वैशाख ३१ गते संसदीय स्थानीय निर्वाचन हुन गइरहेको छ । हालै सम्पन्न हाम्रो पार्टी ने.क.पा. (क्रान्तिकारी माओवादी) को केन्द्रीय समितिको बैठकद्वारा स्थानीय निर्वाचनको बहिष्कार गर्ने निर्णय लिइएको छ । हामीले संसदीय निर्वाचनको प्रश्नलाई सिद्धान्त होइन कार्यनीतिको प्रश्नका रूपमा ग्रहण गर्दै आएका छौं । तदनुसार परिस्थितिको ठोस विश्लेषण गरी देश, जनता र क्रान्तिको हितमाथि ध्यान दिंदै संसदीय निर्वाचनको कुनै बेला उपयोग र कुनै बेला बहिष्कार गर्ने काम हुँदै आएको छ । यसरी नै वर्तमान सन्दर्भमा पनि देशको राजनीतिक परिस्थितिको ठोस विश्लेषण गरी कथित स्थानीय निर्वाचनको बहिष्कार गर्ने निर्णय लिइएको छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय र नेपाली कम्युनिस्ट आन्दोलनको इतिहासमा पनि संसदीय निर्वाचनको उपयोग र बहिष्कारको प्रश्नलाई रणनीतिक अर्थमा ग्रहण गर्ने चिन्तन तथा प्रवृत्ति देखा पर्दै आएका छन् । यिनको मार्क्सवादसित कुनै साइनो छैन र यिनको हामीले विरोध गर्दै आएका छौं ।

अहिले पार्टीद्वारा देशमा हुन गइरहेको स्थानीय निर्वाचनको बहिष्कार गर्ने जुन महत्वपूर्ण निर्णय लिइएको छ त्यसको वास्तविक अर्थ र औचित्यबारे स्पष्ट हुन जरुरी छ । स्थानीय निर्वाचनको बहिष्कार सम्बन्धी यो निर्णय *बाँकी ७ पेजमा*

सम्पादकीय

विस्तारवादी शासकको दलालीमै सीमित देउवाको भारत भ्रमण

मोदी नेतृत्वको विस्तारवादी शासकले नेपालको भूमि नै आफ्नो नक्सामा पारेर लिम्पियाधुरा-लिपुलेक-कालापानी क्षेत्रमा कब्जा जमाइरहेका छ। लिपुलेक क्षेत्रमा पक्की सडक निर्माणलगायत भौतिक संरचना बनाइरहेको छ। कालापानीमा बर्षौदेखि भारतीय सेना अड्डा जमाएर बसेको छ। मेचीदेखि महाकाली क्षेत्रसम्म सीमा क्षेत्रमा एकतर्फी पक्की सडक लगायतका भौतिक संरचना खडा गरेर भारतले नेपाली भुभाग डुबानमा पार्दै आएको छ। अन्य दर्जनौ स्थानमा सीमा मिचिएका छन्। महाकाली नदीमा पानीको बहाव नेपालतर्फ फर्काउने गर्ने संरचना निर्माण गरिरहेको छ, लिम्पियाधुरा-लिपुलेक-कालापानीमा जनगणना समेत भारतले गर्न दिएन। सीमा क्षेत्रमा भारतीय सीमा सुरक्षा बलको ज्यादति र आतंक बढिरहेको छ। गोविन्द गौतम र जयसिंह धामीजस्ता युवाहरूले एसएसबीहरूको अमानवीय अत्याचारबाट मारिइरहनु परेको छ। भारतसँगको नेपालको व्यापारघाटा आकासिइरहेको छ। खुल्ला सिमानाका कारण नेपालभित्र जनसांख्यिक अतिक्रमण पनि बढ्दो छ। सन् पचास लगायत भारतसँग गरिएका असमान सन्धि सम्झौताहरूको पुनरावलोकन गर्ने विषयमा गरिएको अध्ययन प्रतिवेदन इपिजी भारतीय शासक मोदीले बुझ्न मानेका छैनन्। नेपालको संविधान समेत संशोधन गरी नेपालको सरकारले लिम्पियाधुरा-लिपुलेक-कालापानी लगायतको भारतले अतिक्रमण गरेको भूमिलाई समेटेर नेपालको सरकारले नयाँ राजनीतिक तथा प्रशासनिक नक्सा जारी गरेको र निशान छापमा समेत सोही नक्सा कायम गरिसकेको अवस्थामा उक्त भूमि फिर्ता गराउन नेपालका शासकहरूले भारतीय शासक वर्गसँग राजनीतिक तथा कुटनीतिक रूपमा ठोस पहल गर्नुपर्ने चौतर्फी रूपमा आवाज उठिइरहेको पृष्ठभूमिमा नेपालका प्रधानमन्त्री शेरबहादुर देउवाको भारत भ्रमणको क्रममा भएका द्विपक्षीय छलफलमा उल्लेखित विषयहरूले प्रमुखताका साथ प्रवेश पाएनन्। प्रधानमन्त्री देउवा यी सबै मुद्दालाई छाडेर कुटनीतिक मर्यादाको घोर उलंघन गर्दै केवल भारतीय विस्तारवादी शासक त्यसमा पनि फासिवादी पार्टीको रूपमा बद्नाम भाजपाको दलाली गर्न पार्टी कार्यालयमा पुगे। मोदीसँगको भेटवार्तामा स्थापित संयन्त्रमार्फत् सीमा समस्या समाधान गर्न देउवाले मोदीलाई आग्रह गरेको बताए पनि यस विषयमा मोदीले कुनै प्रतिक्रिया दिएनन्। केवल मौन बसे। भारतको विदेश मन्त्रालयले जारी गरेको वक्तव्यमा पनि सीमा विवादको विषयमा छलफल भएको कुरा उल्लेख गरिएको छैन।

मोदीले भारत र नेपालबीचको खुला सिमानाको दुरूपयोग नहोस् भन्नेतर्फ आफूहरू सचेत रहेको तथा त्यस सम्बन्धमा आफूहरूले छलफल गरेको बताए। भारतले नेपालसँगको आफ्नो सम्बन्ध 'छिमेकी पहिलो' नीतिको मुख्य स्तम्भ भएको बताएको छ। तर, संवेदनशील सीमा मुद्दाको विवाद निरूपणलाई लिएर भारतीय प्रधानमन्त्री मोदीले मौन बसे। यसबाट स्पष्ट हुन्छ कि भारतले कालापानी, लिपुलेक र लिम्पियाधुरा क्षेत्र समेटेर नेपालले जारी गरेको नक्सालाई मान्यता दिन अस्वीकार गरेको छ। नेपालको संसद्ले ३१ जेठ ०७७ मा लिम्पियाधुरा, कालापानी र लिपुलेक समेटिएको नक्सा अनुमोदन गरेको थियो। भारतले कालापानी क्षेत्र समेटेर आफ्नो नक्सा अद्यावधिक गरेपछि काठमाडौंले कूटनीतिक नोट पठाउँदा दिल्लीले कुनै जवाफ दिएको थिएन। भारतीय रक्षामन्त्री राजनाथ सिंहले २६ वैशाख ०७७ मा दार्चुला-लिपुलेक लिंक सडकको उद्घाटन गरेपछि नेपालले विरोध जनाएको थियो। नेपालको जानकारीविनै लिपुलेक पासलाई व्यापारिक मार्ग बनाउन भारत र चीनले सन् २०१५ मा समझदारी गरेका थिए। समझदारीको विरोध जनाउँदै नेपालले तत्कालै दुवै छिमेकी देशलाई कूटनीतिक नोट पठाएर विरोध जनाएको थियो।

प्रधानमन्त्री देउवाको भारत भ्रमणसँग जोडिएको आम नेपालीहरूको मुख्य चासो भनेको भारतले अतिक्रमित नेपाली भूमि फिर्ताको विषयमा ठोस कुरा हुन्छ कि हुँदैन भन्ने नै हो। यो विषय देउवाले पनि राखेजस्तो मात्रै गरेका छन्। अडानका साथ जोड दिएर राखेनन्। बरु उनी उल्टै दिल्लीका प्रभुलाई कसरी खुशी पार्न सकिन्छ भनेर आफ्नो आहोदाको समेत ख्याल नगरी विस्तारवादी शासकहरूको दलालीमा लागे। उनले एउटा स्वतन्त्र र सार्वभौम राष्ट्रको प्रधानमन्त्री त के भारतकै एउटा राज्यको मुख्यमन्त्री जत्तिको हैसियत पनि कायम राख्न सकेनन्। उनले सिंगो नेपालीहरूको स्वाभिमान गिराउने काम गरे। नेपालको राष्ट्रिय स्वाधीनताको दृष्टिबाट हेर्ने हो भने देउवाको भारत भ्रमण केवल विस्तारवादी शासकहरूको दलालीमै सीमित भएको छ। भ्रमण पूर्ण रूपमा असफल र उपलब्धिहीन हुन पुगेको छ।

अमेरिका-चीन बीचको टक्करको वास्तबिक अन्तर्य

● लोकनारायण सुबेदी ●

चीन-अमेरिका प्रतिस्पर्धाले वास्तवमा बिश्वमा दुई सभ्यताका बीचको अन्तरलाई दर्शाउँदछ / चीन र अमेरिकाका बीचको बिबाद बिश्वमा आधिपत्य जमाउने जमाउन नदिनका लागिको बीचको संघर्ष हो / यस हिसाले यो बिबाद दुइ दे शद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने भिन्न सभ्यता-आक्रमण गर्ने र नगर्ने बीचको टक्कर हो भन्ने देखिएको छ र त्यस्तै बुझिनु पर्दछ

हालैका दिनहरूमा भारतका कतिपय टिप्पणीकारहरूले सञ्चार माध्यमहरूमा निरन्तरजसो लेखहरू प्रकाशित गरेर के बिचार प्रवाह गरिरहेको पाइन्छ भने आज बिश्वमा चीन र अमेरिका बीच जुन भीषण प्रतिस्पर्धा भइरहेछ त्यो अधिपत्यका लागि हो। चीनको लक्ष अमेरिकालाई प्रतिस्थापित गरेर बिश्व आधिपत्यमा बिजय हासिल गर्नु हो । यस स्थितिमा भारतब्ले स्वयं आफ्ना हितहरूलाई हेरेर चीन-अमेरिकी यो संघर्षलाई आफ्नो पक्षमा उपयेग गर्नु पर्दछ र यसका निम्ति चीनलाई दबाउन लागेका पश्चिमा शक्तिहरूका पक्षमा भारत खडा हुनु पर्दछ। एक दुइ यस्ता टिप्पणीहरू मात्र होइन,भारतका कतिपय सञ्चार माध्यमहरूले त लगातार यस्ता प्रचारहरू आजभोली निरन्तर गरिरहेका पाइन्छन्।

यहाँ के कुरा राम्रोसँग बुझ्न आवश्यक लाग्छ भने कसैले पनि आजको बास्तबिकताका अधारमा बिना पूर्बाग्रह निष्पक्ष किसिमले बिश्वलाई हेर्न देख्न सक्तैन र हेर्दैन भने अन्ततः त्यसबाट गलत निष्कर्श नै निस्कन्छ। कुनै बेला भारत यस्तो एउटा देश थियो जो स्वयं उपनिबेशबाद र साम्राज्यबादद्वारा अत्यधिक प्रताडित र उत्पीडित बनेको थियो। त्यसबाट स्वतन्त्र भए पछि भारतले प्रष्टरूपमा पश्चिमा शक्तिहरूबाट आफुलाई टाढै राखेको थियो। स्वधीनता पछिका पहिला भारतीय प्रधानन्त्री पण्डित जवाहरलाल नेहरू स्वयंले असंलग्न आन्दोलनको नेतृत्व गरेका थिए र बिश्वका बिकासशील देशहरूको सम्मान पनि पाएका थिए। यद्यपि उनको पनि नेपालप्रतिको दृष्टिकोण भने बृटिशकालीन भारतकै जस्तो थियो। बितेको ७० बर्ष यताको भारतको इतिहासको समीक्षा गर्ने हो भने भारत अमेरिकाको नेतृत्वको पश्चिमा शक्तिको प्रायःकहिल्यै पनि सहयोगी रहेको देखिदैन। भारतको आर्थिक बिकासको स्तर, बिशाल जनसंख्या र अन्तार्राष्ट्रिय औद्योगिक श्रृंखलामा उसको स्थानले के निर्धारित गर्दछ भने भारतको हित अमेरिका तथा पश्चिमा शक्तिहरूको साथमा मूलतः रहेको छैन।

अमेरिकाले लामो समयदेखि आफ्नो बिश्व बर्चश्वबादी प्रणालीको एउटा पूरा सेट नै स्थापित गरेर चल्दै आएको देखिन्छ। उसले बिश्वको दोहन, शोषण र शासन गर्नका लागि 'डलर केन्द्रित बिश्व बित्तीय र ब्यापारिक प्रणाली' मजाले उपयोग गरिरहेको छ। यसका अतिरिक्त आफ्नो सैन्य शक्तिको आधिपत्य कायम राखिराख्नका लागि बिश्वभरबाट लुटेको म्पत्तिको उपयोग गरिरहेको छ। यस स्थितिमा यदि कुनै देश अमेरिकाको स्वार्थको लागि थोरै पनि प्रतिकूल या खतरा देखियो भने अमेरिका त्यसलाई दबाउन आर्थिक माध्यमदेखि लिएर सैनिक शक्तिसम्म हर सम्भव सबै उपाय गरेर त्यसको बिरुद्ध जाइलाग्ने गरेका कयौं उदाहरणहरू बिश्व भरी छन्।

यता पछिल्ला बर्षहरूमा चीनले गरेको आर्थिक तथा बिज्ञान र प्रबिधिको बिकासले उसले अमेरिकाको बिकास स्तरलाई छोइसकेको र कतिपय क्षेत्रमा उछिनि सकेको पनि छ। त्यसैले अमेरिकाले के मान्दछ भने चीनको यो द्रूत बिकासले उसलाई धम्की दिएको छ। त्यसैले अमेरिकाले चीनलाई बिश्वको सबैभन्दा ठूलो प्रतिद्वन्द्वी ठान्दछ। त्यसैले अमेरिका ब्यापार, बिज्ञान र प्रबिधि सबै क्षेत्रमा चीनका बिरुद्ध पेच कस्न जोडतोडले लागेको देखिदै आएको छ।

आफुलाई एक आफ्नै किसिमको समाजबादतिर लम्कदै गरेको शान्तिप्रिय देश मान्ने चीनले 'मानबजातिका साझा समुदाय' को राजनीतिक सिद्धान्त पालाना गरिरहेको दाबी गर्दछ। यस स्थितिमा चीनको बिकासको लक्ष आफ्ना करोडौं जनताको अर्थ-सामाजिक जीवन स्तर उकास्ने र देशलाई सुधारको उच्चतम दिशातिर अघि बढाउने रहेको छ। अतः चीन अरु कुनै पनि देशहरूसँग आर्थिक तथा ब्यापारिक सम्वन्ध बिकसित गर्न तल्लिन देखिन्छ। चिनीयाँ बिदेश नीतिको बितेको सात दशकयताको राजनीतिक अभ्यासको सारांश खिच्ने हो भने चिनीयाँ समाज प्राचीन कालदेखि नै 'सारा बिश्वलाई एउटै परिबार' ठान्ने मान्यता र सभ्यता भएको देश भनेर प्रष्ट भन्न सकिन्छ। यद्यपि कतिपय क्षेत्रमा चीन निकै अगाडि पुगिसकेको भए पनि अझै पनि कतिपय क्षेत्रमा पश्चिमा जगतभन्दा पछि नै छ र मान्दछ पनि। त्यसैले चीन ती पछि परेका क्षेत्रहरूमा पनि अग्र गतिमा जान तीब्र बिकासको गतिकासाथ चलिरहेको छ।

यस परिप्रेक्षमा चीनले बिश्वमा आधिपत्य जमाउनका लागि संघर्षको लक्ष बनाउन चाहँदैन र यस्तो लक्ष लिएको पनि देखिदैन। बिभिन्न देशहरूको यात्रामा जाँदा पनि चीनका राष्ट्रपतिले 'बिश्वको साझा भाग्य'(शेयर फ्यूचर) कै कुरा गर्दै आएका छन्। त्यसैले पनि धेरैले के बिश्वास गरिरहेका छन् भने हिजो साम्राज्यबाद र उपनिवेशबादको पीडाबाट आक्रान्त भएको भएको चीनले अरु देशमाथि त्यस्तै पीडा थप्ने बाटो समातेको छैन र समात्ने पनि छैन। उसको बर्चश्वको नीति छैन र कसैको हैकम स्वीकार्न पनि चाहदैन भन्ने नै चीनको बर्तमानमा देखिएको तस्बीर हो।

उता अमेरिकाको बिकास लक्ष भने प्रायः सधैं नै जसो बिश्व आधिपत्यलाई कायम राखिराख्ने रहेको देखिन्छ। त्यसका लागि अमेरिकाले आफ्नो सैन्य शक्ति तथा बिज्ञान प्रबिधिको शक्तिलाई उच्च र सर्बोपरी प्राथमिकता दिएर बिश्वको पहिलो महाशक्तिको दर्जा लिइरहन चाहन्छ। त्यसैले अमेरिकाको आर्थिक तथा ब्यापारिक नीति अरु देशहरूलाई नोक्सान पुर्याउने खालको नै उसले तर्जुमा गर्ने गर्दै आएको छ। तर माथि नै उल्लेख गरियो कि चीनको बिकास लक्ष 'सारा संसार एक परिबार' अर्थात बिश्वको साझा भबिष्यकोरूपमा रहेको छ। त्यसैले चीन आफ्ना प्राचीन सभ्यताकामूल्य परम्परालाई बिकासको माध्यमबाट महसुश गर्न चाहन्छ,अरु देशमाथि आक्रमण, कब्जा गर्न र शासन गर्न होइन भन्ने प्रष्ट अनुभूत गर्न सकिन्छ।

यस प्रकार अमेरिकी मूल्य र चिनीयाँ मूल्यमा ठूलो भिन्नता छ। अमेरिकाले निरन्तर अरु देशहरूमाथि आक्रमण गर्ने तथा उत्पीडन र दमन गर्ने अनि यसरी आफ्ना आर्थिक हितहरूलाई हासिल गर्न अरु देशहरूलाई शक्तिको बलमा दख्खल हस्तक्षेप गर्ने काम गर्दै आएको देखिन्छ। चीनको भने यस्तो परम्परा रहेको छैन। उसले 'बिश्व नै परिबार' भन्ने प्राचीन मूल्यलाई प्राथमिकतामा राखेको देखिन्छ। त्यसैले आफ्नो आत्म रक्षा बाहेक उसले युद्ध गर्ने कुनै पहल गर्ने गरेको छैन। यस सम्वन्धमा चीनको प्रस्ताव के रहेको छ भने 'मानबजातिको साझा भबिष्य'को निर्माण गर्नाले नै बिश्वका सम्पूर्ण मानब समुदायलाई लाभ पुग्दछ। यसरी चीन र अमेरिका दुइ फरक फरक सभ्यताको प्रतिनिधित्व गर्दछन्। चीनले पूर्बी सभ्यता प्रणालीको प्रतिनिधित्व गर्दछ भने अमेरिकाले पश्चिमा सभ्यताको।

चीन-अमेरिका प्रतिस्पर्धाले वास्तवमा बिश्वमा दुइ सभ्यताका बीचको अन्तरलाई दर्शाउँदछ। चीन र अमेरिकाका बीचको बिबाद बिश्वमा आधिपत्य जमाउने जमाउन नदिनका लागिको बीचको संघर्ष हो। यस हिसाले यो बिबाद दुइ देशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने भिन्न सभ्यता-आक्रमण गर्ने र नगर्ने बीचको टक्कर हो भन्ने देखिएको छ र त्यस्तै बुझिनु पर्दछ।

हालैका बर्षहरूमा चीनले चीनका नागरिकहरूको जीवन स्तरमा सुधार ल्याउन र माथि उठाउनका लागि उच्च प्रबिधिको अनुसन्धान र बिकास, उद्योग, कृषि, शिक्षा तथा पर्याबरण संरक्षण आदि महत्वपूर्ण क्षेत्रमा आफ्नो लगानीमा लगातार बृद्धि गरेको छ। चीनको बिकास मोडल आर्थिक तथा ब्यापारिक आदान-प्रदानको माध्यमबाट बिश्वका अन्य देशहरूका सामुमा पनि प्रष्ट देखिन थालेको छ। चीनको यो राष्ट्रिय शक्तिको बृद्धिबाट अन्तर्राष्ट्रिय नियम कानुनहरू, ब्यबस्थाहरू र केही हदसम्म बोल्ने अधिकारमा समेत अमेरिकी प्रभूत्वलाई तोडिदिएको छ। तर यी सबै कुरा एउटा नयाँअन्तर्राष्ट्रिय ब्यवस्था निर्माणका लागिहुन् जुन कुरा बिश्वका सार्बभौमिकताको हित अनुरूप हुनु पर्नेछ।

अमेरिका तथा अन्य पश्चिमा देशहरू र भारत जस्ता बिकासशील देशहरूले यस प्रणालीको सँगसँगै बिकास गर्न सक्नेछन्। उता चीनको सफलताले अरु बिकासशील देशरुलाई नयाँ बिकास मोडल तथा अधिक बजारको अबसर उपलब्ध गराएको या त्यसो गर्न तयार गरिरहेको छ। नया उदाउँदो देशकारूपमा भारतका लागि पनि यो निकै गहिरो गरी बिचार गर्नुपर्ने कुरा छ। उसले अमेरिकी आधिपत्य स्वीकार गरेर शासित हुने पुरानो आदेशमा चल्नुपर्ने हो कि चीनसँग मिलेर साझा भबिष्यको बिश्व समुदाय बनाउने काम गर्नु पर्ने हो ?

माओवादी केन्द्रका प्रदेश कमिटी सदस्य धामी माके परित्याग गरी क्रान्तिकारी माओवादीमा प्रवेश

कञ्चनपुर। नेकपा माओवादी केन्द्रका पुर्व प्रदेश कमिटि सदस्य युवा नेता राम गुरूधामी बिजय नेकपा माओवादी केन्द्र पार्टी परित्याग गरेर नेकपा क्रान्तिकारी माओवादी पार्टीमा पुर्नरमिलन भएका छन। जनयुद्ध देखी राजनितिमा सकृय नेकपा माओवादी केन्द्र प्रदेश कमिटि सदस्य डडेल्धुराका युवा नेता राम गुरूधामी बिजय माओवादी केन्द्र पार्टी परित्याग गरेर क्रान्तिकारी माओवादी प्रवेस गर्नु भएको हो।

कञ्चनपुरमा सनिवार देखि जारी क्रान्तिकारी माओवादी पार्टीको सुदुरपश्चिम प्रदेश कमिटिको बैठक बसेको अवसरमा क्रान्तिकारी माओवादी स्थायि कमिटि सदस्य तथा प्रवक्ता हरि भक्त कँडेल प्रतिकबाट टिका र खादा लगाएर पार्टी प्रवेस गरिएको क्रान्तिकारी माओवादी सुदुरपश्चिम प्रदेश सेक्रेटरी चिन्तकले जानकारी दिनुभयो।

क्रान्तिकारी प्रवेस गरेका धामीले माओवादी पार्टी दलाल संसदिय व्यवस्थामा फसेकोले नेपाली सर्वहारा मुक्तिको लागि देशको समग्र बिकास जनवादी व्यवस्था क्रान्ति र आन्दोलनवाट सम्भव रहेको जनताको जन गणतन्त्रको कार्यदिशा क्रान्तिकारी माओवादीसंग रहेकोले क्रान्तिकारी सागरमा प्रवेस गरेको बताउनु भयो। क्रान्तिकारी माओवादीले दिएको जिम्मेवारी जनगणतन्त्रको स्थापना जनताको मुक्तिको लागि निरन्तर आन्दोलनमा लाग्ने प्रतिज्ञा गर्दै आजका दिन देखी क्रान्तिकारी पार्टी निर्माणमा रहने नेता धामीले बताउनु भयो।

स्थानीय निर्वाचन बहिष्कारको तयारी गर्दै क्रान्तिकारी माओवादी बर्दघाट नगर समिति

नवलपरासी। नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी) बर्दघाट नगर समितिले स्थानीय निर्वाचन बहिष्कारको तयारी गरेको छ।

बहिष्कार कार्ययोजना निर्माण गर्दै बैद्य माओवादीले गतिबिधि अगाडि बढाएको हो। एम.सी.सी.पारित गरेर रास्ट्रघात गरेको जनघात र भ्रष्टचार बृद्धि भएको बेला यिनै दलालहरुलाई मतदान गर्दा रास्ट्रघातीहरुको मतियार भइने भएको हुँदा स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार गर्ने योजना बनाइएको नगर सेक्रेटरी क्रान्तिले बताउनुभयो। त्यस्तै बहिष्कार आन्दोलनलाई जोडेर वडा भेलाहरु समेत तय भएको उहाँले जानकारी दिनुभयो।

आइतबार भएको नगर भेलामा क्रान्तिकारी माओवादी केन्द्रीय सल्लाहकार एवं जिल्ला इन्चार्ज संकल्प र प्रदेश सदस्य एवं कार्यबाहक जिल्ला सेक्रेटरी समरले कथित स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार आन्दोलनमा बर्दघाट केन्द्र बन्ने उद्घोष गर्नुभएको थियो।

परिवर्तनको सम्वाहक
WELCOME मूलबाटो WELCOME
मुख्य पृष्ठ समाचार विचार कुराकानी साहित्य प्रवास खेलजगत प्रविधि लिने भगत पर्दटन ENGLISH
सत्यतथ्य निष्पक्ष खबर तथा
विचारका लागि सधैं हेर्ने र पढ्ने गरौं।
www.moolbato.com

अन्तर-साम्राज्यवादी अन्तर्विरोध र युक्रेन

● इन्द्रमोहन सिरदेल ●

विषयको प्रस्तुति :

गत २०२२ फेब्रुअरी २४ का दिन रुसी सेनाले एउटा स्वाधीन र सार्वभौम मुलुक युक्रेनमाथि सैन्य आक्रमण गरेदेखि त्यहाँ आजसम्म भीषण युद्ध जारी छ। किएभ, खार्किभ, मारियुपोल लगायतका शहरहरू तहस-नहस भएका छन्। दुवैतर्फ ठुलो संख्यामा सैनिक, गैरसैनिक तथा भौतिक संरचनामा क्षति भएको खबर छ। सैन्य संरचनाहरू मात्र होइन, स्कुल, अस्पताल तथा थिएटर हल जस्ता सार्वजनिक संरचनाहरू पनि मिसाइल आक्रमणको निशानामा परेका छन्। करिब एक करोडको आसपासमा युक्रेनी नागरिकहरू शरणार्थीका रूपमा छिमेकी देशहरूमा पलायन भएको खबर छ। कतिपय मानिसहरूले युक्रेनबाट तेस्रो विश्वयुद्धको सुरुआत भइसकेको चर्चा गर्न थालेका छन्।

तत्कालका दृष्टिले युक्रेनमाथिको रुसी सैन्य आक्रमण अन्यायपूर्ण छ। यसमा कुनै विवाद छैन। तर, युक्रेनमाथि रुसी आक्रमणका पछाडिको मूल कारण नबुझी एकपक्षीय रूपमा रुसको मात्र विरोध गर्ने कुराले उक्त समस्याको गहिराइ फेला पार्न सक्दैन र त्यो अवस्तुवादी निष्कर्ष हुन पुग्दछ। सतहबाट हेर्दा वर्तमान युद्ध रुस र युक्रेनका बीचमा भएको छ, तर अन्तर्य यसको भिन्न छ। अमेरिकी साम्राज्यवादको भूमिकालाई नबुझी यस युद्धबारे सही निष्कर्षमा पुग्न सकिँदैन। सारतः यो रुसी र अमेरिकी साम्राज्यवादका बीचको अन्तर्विरोधको परिणाम हो। यो लेख यही विषयको सेरोफेरोमा केन्द्रित रहने छ।

सोभियत संघको स्थापना

रुस, युक्रेन र अमेरिकाका बीचको अन्तर-सम्बन्ध बुझ्न २० औं शताब्दीको दोस्रो दशकतिर फर्किनु पर्दछ। १९१७ को रुसी अक्टोबर समाजवादी क्रान्तिको सफलता पछि वरिपरिका केही देशहरूमा सर्वहारा क्रान्ति अगाडि बढ्यो। ती मध्ये एउटा देश युक्रेन पनि थियो। युक्रेनी कम्युनिस्ट पार्टीको नेतृत्वमा त्यहाँका सर्वहारा वर्गले प्रतिक्रियावादी शासक वर्गलाई परास्त गरेर आफ्नो राज्यसत्ता निर्माण गऱ्यो। पछि १९२२ डिसेम्बर ३०का दिन रुस, युक्रेन, बेलारुस र ट्रान्सककेसियन गणराज्य मिलेर सोभियत सङ्घको गठन गरे। यसैको सेरोफेरोमा रुसी साम्राज्य अन्तर्गत रहेका अन्य राष्ट्रहरू पनि सोभियत सङ्घमा समावेश हुँदै गए। यो वस्तुतः चाहेको बेला सङ्घबाट अलग हुन पाउने आत्मनिर्णयको अधिकार प्राप्त स्वैच्छिक एकीकरण थियो। सोभियत सङ्घमा समावेश भएका राष्ट्रहरू रुस, अजरबैजान, अर्मेनिया, बेलारुस, इस्टोनिया, काजकस्तान, कीर्जिस्तान, लाट्भिया, लिथुआनिया, तुर्कमेनिस्तान, मोल्दोभा, उज्वेकिस्तान, युक्रेन, ताजकिस्तान र जर्जिया थिए। अर्थात्, यी १५ ओटा देशका बीचमा निर्मित संघ नै तत्कालीन सोभियत सङ्घ थियो।

दोस्रो विश्वयुद्ध

सोभियत सङ्घमा समाजवादको विकास र १९३०को दशकमा पुँजीवादी देशहरूमा पैदाभएको चरम आर्थिक सङ्कटका कारण एकातिर समाजवादी तथा पुँजीवादी देशहरूका बीचमा र अर्कोतिर विभिन्न साम्राज्यवादी मुलुकहरूका बीचमा अन्तर्विरोधहरू चर्किएर गए। त्यो स्थितिमा समाजवादी रुसलाई ध्वस्त पार्ने र विश्वभरि फासीवादी हैकम कायम गर्ने उद्देश्य लिएर मुसोलिनी तथा हिटलर जस्ता फासीवादी शासकहरू युरोप एवम् अफ्रिकाका देशहरूमाथि सैन्य अभियानमा उत्रिए। उता जापानले चीन लगायत पूर्वी एशियाका देशहरूमा आफ्नो साम्राज्य विस्तार गर्न सैन्य अभियान चलाइरहेको थियो। सुरुमा कतैतिर संलग्न नभएको अमेरिका पनि जापानले पर्लहार्वरमा आकस्मिक हमला गरेपछि युद्धमा तानियो। त्यो स्थितिमा रुस, बेलायत तथा अमेरिकाका बीचमा फासीवाद विरोधी संयुक्त मोर्चा निर्माण भयो र पछि सो युद्धले दोस्रो विश्वयुद्धको रूप लियो। १९३९ देखि १९४५ सम्म चलेको दोस्रो विश्वयुद्धमा इटालियन, जर्मन तथा जापानी फासीवादीहरू पराजित भए। दोस्रो विश्वयुद्धका सन्दर्भमा स्तालिनको भूमिका निर्णायक महत्वको रहेको छ।

दोस्रो विश्वयुद्धमा फासीवादीहरूको पराजय पछि सोभियत सङ्घको रक्षा त भयो नै त्यसमाथि त्यसले विश्वव्यापी प्रभाव विस्तार गऱ्यो। पूर्वी युरोपका करिब एक दर्जन देशहरूमा समाजवादको स्थापना भयो। दोस्रो विश्वयुद्धमा जापानको पराजयले चिनीया नयाँ जनवादी क्रान्तिको विजयलाई नजिक ल्याइदियो। विश्वभरि राष्ट्रिय मुक्ति आन्दोलनको लहर नै आयो, उपनिवेशहरू स्वाधीन बने र प्रत्यक्ष औपनिवेशिक युगको अन्त्य भयो। वास्तवमा यो क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट र देशभक्तहरूका लागि एउटा युगान्तकारी महत्वको उपलब्धि थियो। परिणामतः कम्युनिस्टहरू आक्रामक र पुँजीवादीहरू रक्षात्मक बन्दै गए।

शीतयुद्धको काल

दोस्रो विश्वयुद्धमा रुसको विजय र विश्वभरि समाजवादप्रतिको आकर्षणबाट आतङ्कित भएका साम्राज्यवादीहरूले वाशिङ्टनमा एउटा अन्तर्राष्ट्रिय सैन्य गठबन्धन निर्माण गर्ने सहमति गरे। तदनुसार, अप्रिल ४, १९४९का दिन नर्थ एटलान्टिक ट्रिटी अर्गनाइजेशन अर्थात् नेटो नामको सैन्य गठबन्धन निर्माण गरियो। सुरुमा १२ ओटा देशहरू त्यसका संस्थापक सदस्य रहेका थिए। ती देश हुन् : अमेरिका, वेलायत, क्यानडा, बेल्जियम, फ्रान्स, इटली, नेदरल्याण्ड्स, नर्वे, डेनमार्क, लक्जेमबर्ग, आइसल्याण्ड र पोर्चुगल। पछि टर्की एवम् ग्रीस १९५२मा, पश्चिम जर्मनी १९५५मा र स्पेन १९८२मा यस गठबन्धनमा जोडिए। नेटोमा थपिने यो प्रक्रिया आजसम्म पनि जारी छ।

१९५३मा स्तालिनको मृत्यु पछि कम्युनिस्ट पार्टीको नेतृत्वमा ख्रुश्चेभ आए। उनी व्यक्तिपुजाको विरोधको नाममा स्तालिनका विरुद्ध गाली गलौजमा उत्रिए। यो उनको एकजना सर्वहारावादी नेतृत्वलाई श्रमजीवी वर्गका बीचमा बदनाम गराएर आफ्नो संशोधनवादी लाइनको रक्षा गर्ने उद्देश्यमा आधारित थियो। यो प्रक्रियामा समाजवाद अन्ततः सामाजिक साम्राज्यवादमा बदलियो। ख्रुश्चेभले सोभियत सङ्घ र पूर्वी युरोपका अन्य सातओटा देशहरू मिलाएर मई १४, १९५५मा उनले अर्को एउटा सैन्य गठबन्धनको निर्माण गरे। पोल्याण्डको राजधानी वार्सामा रुस, अल्वानिया, चेकोस्लोभाकिया, पूर्वी जर्मनी, बुल्गेरिया, हङ्गेरी, पोल्याण्ड र रोमानियाका बीचमा निर्माण गरिएको यस सैन्य गठबन्धनको नाम वार्सा ट्रिटी अर्गनाइजेशन अथवा वार्सा प्याक्ट राखियो। यसरी १९५५ पछि विश्वमा दुईओटा सैन्य गठबन्धन अस्तित्वमा आए। आ-आफ्नो हैकम विस्तारका लागि यी दुई सैन्य गठबन्धनका बीचमा प्रत्यक्ष युद्ध त भएन तर तिनीहरूका समर्थन र उक्साहटमा थुप्रै क्षेत्रीय युद्धहरू भए। विश्वका अधिकांश देशहरूले यी दुई सैन्य गठबन्धनमा कतै पनि नजोडिएर असंलग्न आन्दोलनको पक्षपोषण गरे। यी दुई गठबन्धनका बीचको सैन्य प्रतिस्पर्धालाई शीतयुद्ध भनेर चिनिन्छ।

सोभियत संघको विघटन

सोभियत सङ्घ कम्युनिस्टको खोल ओडेको ख्रुश्चेभी संशोधनवादको प्रभावमा पुगे पछि पूर्वी युरोपका समाजवादी देशहरू र सोभियत सङ्घमा आवद्ध गणराज्यहरू सबैमा संशोधनवाद हावी भयो। प्रतिक्रियावादी सार बोकेका ती देशमा साम्यवादी रूप धेरै समय टिक्न सक्ने कुरा थिएन। फलतः १९ नोभेम्बर १९८९मा बर्लिन पर्खाल ढल्यो। रुसी राष्ट्रपति येल्त्सिनको कार्यकालमा २५ डिसेम्बर १९९१ का दिन सोभियत सङ्घ विघटित भयो। पछि वार्सा प्याक्ट पनि स्वतः निष्कृय भयो। यसरी शीतयुद्धको अन्त्य भयो र पूर्व सोभियत संघमा आवद्ध युक्रेन लगायतका सबै पूर्व गणराज्यहरू स्वतन्त्र भए। यो समग्र प्रक्रियालाई साम्राज्यवादीहरूले साम्यवादी इतिहासको अन्त्य र मार्क्सवादको असफलता भनेर आजसम्म पनि हर्षबढाइँ गर्दै आएका छन्।

नेटोको विस्तार

सोभियत सङ्घ र नेटोका बीचमा सहमति गरी पश्चिम जर्मनीकै निरन्तरताका रूपमा एकीकृत जर्मनी नेटोमा सामेल भयो। त्यतिबेला जर्मनी नेटोको सदस्य बनेपछि पूर्वसोभियत गणराज्यहरू लगायत तत्कालीन समाजवादी देशहरूमा नेटोको विस्तार नगर्ने भन्ने सहमति भएको थियो भन्ने कुरा गोर्वाचोभ सहित रुसी नेताहरूले बताउने गरेका छन्। तर नेटो सम्बद्ध राष्ट्रहरूले भने यसलाई स्वीकार गरेका छैनन्। जे होस्, सोभियत सङ्घको विघटन पछि विश्वमा अमेरिकी साम्राज्यवादको एकल हैकम सुरु भयो। प्रतिस्पर्धी रुसलाई घेरा हाल्न १९९६मा अमेरिकी राष्ट्रपति बिल क्लिन्टनले वार्सा प्याक्टमा सम्मिलित राष्ट्रहरू र पहिलेका सोभियत गणराज्यहरू नेटोमा समावेश गर्ने कामलाई आफ्नो परराष्ट्र नीतिको एउटा महत्वपूर्ण हिस्सा बनाए।

यस नीति अनुसार अमेरिकाले मुख्यतः उक्त देशहरूमा आफ्ना दलालहरूको खेती गर्ने अभियान नै चलायो। तीन वर्षसम्मको गृहकार्य पछि १९९९मा पोल्याण्ड, हङ्गेरी र चेक गणराज्य नेटोमा जोडिए। यी तीनओटै देशहरू पहिले वार्सा प्याक्टमा थिए। यसै क्रममा मध्य तथा पूर्वी युरोपका देशहरू बुल्गेरिया, इस्टोनिया, लाट्भिया, लिथुआनिया, रोमानिया स्लोभाकिया र स्लोभेनिया २००४मा नेटोमा सम्मिलित भए। त्यसैगरी अल्बानिया र क्रोएसिया १ अप्रिल २००९मा नेटोका सदस्य बने। नेटोमा संलग्न हुने पछिल्ला देशहरूमा मोन्टेनेग्रो र उत्तर-मेकेडोनिया पर्दछन्। यी देशहरू क्रमशः २०१७ र २०२०मा नेटोमा जोडिएका हुन्। २०२२ सम्म आइपुग्दा अमेरिकी साम्राज्यवादले नेटोमा समावेश गराउनका लागि थप तीन ओटा देशहरू बोस्निया हर्जगोभिना, जर्जिया र युक्रेनलाई सिंगारेको छ। यी देशहरू यतिबेला नेटोमा भर्ति हुन लाइन लागेर बसेका छन्। यसरी अमेरिकी साम्राज्यवादले आफ्नो प्रतिस्पर्धी रुसलाई नेटो मार्फत् घेरा हाल्न मुख्यतः पूर्वी युरोपमा आफ्ना दलालहरू तयार पार्ने कामलाई तीव्र पार्दै आएको छ। ती मध्ये युक्रेनका राष्ट्रपति भोलोदिमिर जेलेन्स्की आफ्नो साम्राज्यवादी योजनालाई युक्रेनमा लागुगर्न अमेरिकाले तयार पारेका एकजना मतियार हुन्।

रूस-युक्रेन युद्धको अन्तर्य

उपरोक्त ऐतिहासिक तथ्यहरूका आधारमा के कुरा स्पष्टसँग भन्न सकिन्छ भने रुस र युक्रेनका बीचको चालु युद्ध युक्रेनमा रुसी साम्राज्यवाद र अमेरिकी साम्राज्यवाद मध्ये कसले नियन्त्रण कायम गर्ने भन्ने अन्तर-साम्राज्यवादी अन्तर्विरोधको परिणाम हो। यो अन्तर्विरोधमा युक्रेनका राष्ट्रपति जेलेन्स्कीले आफ्नो देश युक्रेनको स्वाधीनता र सार्वभौमिकता अमेरिकी साम्राज्यवादको पोल्टामा सुम्पिन अमेरिकी दलालको भूमिका खेलिरहेका छन्। युक्रेन युद्ध रूपमा आक्रमणकारी रुसका विरुद्ध युक्रेनले लडेको देशभक्तिपूर्ण युद्ध जस्तो देखिएता पनि सारमा यो रुसी र अमेरिकी साम्राज्यवादका बीचको लडाइँ हो। जेलेन्स्की युक्रेनको स्वाधीनताका निम्ति युद्धको नेतृत्व गर्ने देशभक्त नेता होइनन्। उनी युक्रेनी सेनाको कमान्ड गर्ने अमेरिकी साम्राज्यवादका एकजना पोलिटिकल कमिसार हुन्। रुसी सेना युक्रेनबाट हटे पनि विद्यमान स्थितिमा युक्रेन सारतः स्वाधीन हुन सक्दैन।

निष्कर्ष

सतहबाट हेर्दा युक्रेनमाथि रुसले सैन्य आक्रमण गरेको स्थितिमा अमेरिका लगायत नेटो राष्ट्रहरूले गरेको युक्रेनको समर्थन कसैलाई न्यायपूर्ण जस्तो लाग्न सक्छ। तर, त्यो सही होइन। रुसी हस्तक्षेप निन्दनीय छ भन्ने नाममा युक्रेन माथिको अमेरिकी हस्तक्षेप क्षम्य हुन सक्दैन। अमेरिकी नियन्त्रणमा हुँदा युक्रेन स्वाधीन राष्ट्र हुने तर रुसको नियन्त्रणमा हुँदा पराधीन हुने भन्ने हुँदैन। अमेरिका वा रुस जुनसुकै साम्राज्यवादी देशको प्रभाव र नियन्त्रणमा रहे पनि युक्रेन र युक्रेनी जनता पराधीन नै हुन्छन्। त्यसकारण यो साम्राज्यवाद राम्रो र त्यो साम्राज्यवाद नराम्रो भन्नेबाट निकालिने निष्कर्ष नितान्त गलत हुन्छ।

पहिले अमेरिका लगायतका नेटो राष्ट्रहरूले युक्रेनी राष्ट्रपति जेलेन्स्कीलाई सत्तामा पुऱ्याए र विभिन्न प्रलोभन सहित नेटोको पक्षमा उभ्याए। अहिले महङ्गा हातहतियार र सैन्य सामग्रीहरू खरिद गर्न बाध्य पारेर युक्रेनलाई युद्धमा धकेलिरहेका छन्। यतिबेला उनलाई युद्धमा प्रत्यक्ष सहयोग गर्न उनको साथमा कुनै शक्ति छैन। वास्तवमा अहिले अमेरिकी साम्राज्यवाद र नेटोले जेलेन्स्कीलाई बलिको बोको बनाएका छन्। एउटा साम्राज्यवादी शक्तिको विरोध गर्न अर्को साम्राज्यवादका सामु घुँडा टेक्ने दलालहरूको हालत युक्रेनका राष्ट्रपति जेलेन्स्कीको भन्दा भिन्न हुँदैन भन्ने कुरा उत्पीडित देशका शासकहरूले राम्रोगरी बुझ्न जरुरी छ। आजको साम्राज्यवादी युगमा सबैखाले साम्राज्यवादी हस्तक्षेपका विरुद्ध नलडी देशको राष्ट्रिय स्वाधीनताको रक्षा गर्न सकिन्न। यो सत्यलाई युक्रेन लगायत विश्वका सबै उत्पीडित राष्ट्रका देशभक्तहरूले दृढतापूर्वक आत्मसात गर्नु पर्दछ।

मन्थली नगरपालिका
नगर कार्यपालिकाको कार्यालय
मन्थली, रामेछाप
बागमती प्रदेश नेपाल

पशुपन्छीको औषधी तथा सामग्रीहरूको सिलबन्दी दरभाउपत्र आह्वानसम्बन्धी सूचना

मन्थली नगरपालिकाबाट आ.व. २०७८/७९ को वार्षिक कार्यक्रम अनुसार तपसिल अनुसारको पशुपन्छीको औषधी तथा सामग्रीहरूको सिलबन्दी दरभाउपत्रको माध्यमबाट खरिद गर्नुपर्ने भएकोले सम्बन्धित सप्लायर्सहरूका लागि यो सूचना प्रकाशन गरिएको छ। देहायको समय अवधिभित्र निम्न शर्तहरूको अधिनमा रही यस कार्यालयमा सिलबन्दी दरभाउपत्र पेश गर्नु हुन अनुरोध छ।

तपसिल

क्र.सं.	विवरण	परिमाण
१	पशुपन्छीको औषधी तथा सामग्रीहरू (५८ प्रकृतिका)	दरभाउपत्रमा तोकिए बमोजिम

शर्तहरू

१. दरभाउपत्र वापत रु.१,०००/- (अक्षरेपी एक हजार रूपैयाँ मात्र) यस कार्यालयमा दाखिला गरी यो सूचना प्रकाशित भएको १५ दिनभित्र कार्यालय समयमा खरिद गर्न सकिने र १६औं दिनको मध्यान्ह १२ बजेसम्म सिलबन्दी दरमाउपत्र यस कार्यालयमा पेश गर्न सकिनेछ।
२. यस कार्यालयमा पेश भएका सिलबन्दी दरभाउपत्र सूचना प्रकाशित भएको १६औं दिनको २ बजे दिउँसो सम्बन्धित प्रतिनिधि र सिलबन्दी दरभाउपत्र दाताको रोहबरमा खोलिनेछ। सिलबन्दी दरभाउपत्र दाता वा निजको प्रतिनिधि उपस्थित नभएमा पनि सिलबन्दी दरभाउपत्र खोल्न बाधा पर्ने छैन।
३. दरभाउ पत्रमा उल्लेख भएअनुसारको रकम मान्यता प्राप्त वाणिज्य बैंकले जारी गरेको कम्तिमा ९० दिन म्याद भएको जमानतको सक्कल प्रति वा यस मन्थली नगरपालिकाको नाममा रा.वा. बैंक (राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक) मन्थलीमा रहेको खाता नं. १६८०१००३०३०००००२(ग ३) धरौटी खातामा जम्मा गरी सोको सक्कल बैंक भौचर सिलबन्दी दरभाउपत्र साथ पेश गर्नुपर्नेछ।
४. सिलबन्दी दरभाउपत्र खरिद गर्ने, दर्ता गर्ने साथै खोल्ने दिन सार्वजनिक बिदा परेमा उक्त कार्यहरू बिदापछि कार्यालय खुलेको दिन सोही समयमा गरिनेछ।
५. सिलबन्दी बोलपत्रमा दररेट, अङ्क वा अक्षर दुवैमा उल्लेख गर्नुपर्नेछ। अङ्क र अक्षर फरक पर्न गएमा अक्षरलाई मान्यता दिनइनेछ।
६. सिलबन्दी दरभाउपत्र स्वीकृत गर्ने वा नगर्ने सम्बन्धी सम्पूर्ण अधिकार यस नगरपालिकामा निहित रहनेछ।
७. स्वीकृत सिलबन्दी दरभाउपत्र दाताले तोकिएको सामानहरूको स्पेसिफिकेसन (Specification) बमोजिम आपूर्ति गरिएको सामान गुणस्तरयुक्त भए/नभएको सम्बन्धमा यस नगरपालिकाले मान्यता प्राप्त विषयगत विज्ञबाट जाँचबुझ गराएर मात्र स्वीकार गरिनेछ।
८. यस सूचनामा उल्लेख भएका कुराहरू यसै सूचना बमोजिम र अन्यहरूको हकमा सिलबन्दी दरभाउपत्र सम्बन्धी कागजात सार्वजनिक खरिद ऐन, २०६३ (संशोधन सहित) नियमावली, २०६४ (संशोधन सहित) तथा अन्य प्रचलित कानुन बमोजिम हुनेछ।
९ सिलबन्दी दरभाउपत्रका साथमा पेश गर्नुपर्ने कागजातहरू : फर्म दर्ता/ मू.अ.कर दर्ता, उत्पादक वा आधिकारिक बिक्रेताको प्रमाणपत्र, आ.व. २०७७/०७८ सम्मको कर चुक्ता र आ.व. २०७८/०७९ सम्मको लागि फर्म नवीकरण भएको प्रमाणित प्रतिलिपिहरूको साथ पेशागत कसुरमा कुनै सजाय नपाएको स्वघोषणा पत्र।
यससम्बन्धी विस्तृत जानकारी चाहिएमा कार्यालय समयभित्र यस नगरपालिकाको पशु सेवा शाखामा सम्पर्क राख्न सकिन्छ।

प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

प्रतिक्रियावादी...

गएको उल्लेख गर्दै जनसमुदायको नाममा जारी अपिलमा भनिएको छ, 'राष्ट्रियता, जनतन्त्र, र जनजीविकाका समस्या झनै गम्भीर र विकराल बन्दै आएका छन् । लिम्पियाधुरा, कालापानी, लिपुलेकका साथै सुस्ता सहितका देशका भूभागमा भारतीय विस्तारवादको अतिक्रमण तथा हस्तक्षेप भएकोमा सत्ताधारीहरू मौन बनेर बसेका छन् । मजदुर, किसान, महिला, दलित, आदिवासी जनजाति, मधेशी मुस्लिम र पिछडिएको क्षेत्रका जनताका जनतान्त्रिक हक अधिकार र जनजीविकाका समस्याहरूको समाधान तर्फ कुनै ध्यान दिइएको छैन । महङ्गी चरम बन्दै गएको छ । देशको अर्थतन्त्र साम्राज्यवादी नवउदारवाद र भारतीय विस्तारवादको चङ्गुलमा परेको छ । यस स्थितिमा देश र जनताको हित, मुक्ति र अधिकार प्राप्तिका लागि निरन्तर संघर्ष गर्दै जान अपरिहार्य बन्न गएको छ ।'

चैत्र १३ मा जारी अपिलमा कथित स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार गरौं !, राष्ट्रघाती एमसीसी सम्झौता– खारेज गर !, भारतद्वारा अतिक्रमित कालापानी सहितका भूभाग– मुक्त गरौं !, संघीय जनगणतन्त्र– स्थापना गरौं !, नयाँ जनवादी क्रान्ति– जिन्दावाद !, मार्क्सवाद-लेनिनवाद-माओवाद– जिन्दावाद !, प्रतिक्रियावादी राज्यसत्ता र व्यवस्था– मुर्दावाद !, भारतीय विस्तारवाद, अमेरिकी साम्राज्यवाद, दक्षिणपन्थी संशोधनवाद– मुर्दावाद !, वीर सहिदहरू– लालसलाम !, ने.क.पा.(क्रान्तिकारी माओवादी) – जिन्दावाद ! आदि बहिस्कार आन्दोलनसम्बन्धी नाराहरू समेत उल्लेख गरिएको छ ।

'स्थानीय निर्वाचनको बहिस्कार : अर्थ र औचित्य' शीर्षकमा हालै लेखिएको एक महत्वपूर्ण आलेखमा क्रान्तिकारी माओवादीका महासचिव मोहन वैद्य किरणले स्थानीय निर्वाचन बहिस्कारको अर्थ र औचित्य सम्बन्धी ६ वटा बुँदामा आधारसहित विस्तृत रूपमा व्याख्या गर्नुभएको छ । उक्त लेखमा भनिएको छ, 'पहिलो, वर्तमान दलाल तथा नोकरशाही पुँजीपति र सामन्त वर्गीय राज्यसत्ता तथा संसदीय व्यवस्थाद्वारा राष्ट्रियता, जनतन्त्र र जनजीविकाका आधारभूत र ज्वलन्त समस्याहरूको समाधान कुनै पनि हालतमा हुन सक्दैन भन्ने कुरा दिनको घाम जत्तिकै छर्लङ्ग हुँदै गइरहेको छ । यस स्थितिमा यस प्रकारको राज्यसत्ता तथा व्यवस्थाको विरोध र विकल्पमा संघीय जनगणतन्त्रको स्थापनार्थ संघर्षलाई अनिवार्य रूपमा विकसित तुल्याउन आवश्यक छ । यस निम्ति स्थानीय निर्वाचनको बहिष्कार नै संघर्षको उपयुक्त माध्यम र रूप देखिन आउँछ ।

दोस्रो, देशको राष्ट्रिय स्वाधीनताको रक्षाको प्रश्न दिन प्रतिदिन गंभीर र जटिल बन्दै गएको छ । लिम्पियाधुरा, कालापानी र लिपुलेकका साथै सुस्ता लगायतका नेपाली भूभागमा भारतीय हस्तक्षेप र अतिक्रमण भएकोमा सत्ताधारी र प्रतिपक्ष मौन बसेका छन् । त्यति मात्र होइन, अमेरिकी साम्राज्यवादद्वारा जवर्जस्ती थोपरिएको एमसीसी संझौता भर्खरै संसदको कथित बहुमतद्वारा अनुमोदन गरिएको छ । यस प्रकारका बाह्य हस्तक्षेप र राष्ट्रघाती कुकृत्यका विरुद्ध सशक्त प्रतिरोध दर्ज गर्ने काम स्थानीय निर्वाचनको बहिष्कार गरेर नै हुन सक्दछ र हुन्छ ।

तेस्रो, वर्तमान राज्यसत्ता र व्यवस्थाका सञ्चालक र सरकारले समस्त अधिकार अझै केन्द्रमा केन्द्रित गरेर राखेका छन् । बनजङ्गल, जडीबुटी, नदीनाला, जमिनद्द तथा भूसम्पत्ति, खनिज, विकास, निर्माण, स्रोत साधन लगायत सबै क्षेत्र र काममा जनसमुदाय तथा स्थानीय निकायलाई वास्तविक अधिकार तथा स्वायत्तता प्रदान गरिएको छैन । त्यति मात्र होइन, सिंह दरवारमा हुँदै आएको भ्रष्टाचार स्थानीय तहसम्म लगिएको छ । यी कुराको वास्तविक विरोध र भण्डाफोर बहिष्कार आन्दोलनद्वारा नै हुन सक्दछ ।

चौथो, पहिले हुने गरेका निर्वाचनमा जस्तै अहिलेको निर्वाचनमा पनि प्रतिक्रियावादी, अवसरवादी, कम्युनिस्ट नामधारी संशोधनवादी तथा भ्रष्ट तत्वहरूद्वारा पैसाको खोलो बगाउने स्थिति स्पष्टै देखिन्छ । सत्ताधारी तथा प्रतिपक्षी राजनीतिक दलहरूद्वारा अत्यधिक रूपमा शक्ति, स्रोत तथा साधनको दुरूपयोग हुँदै आएको र अहिले पनि गरिने अवस्था रहेको छ । स्वच्छ र निष्पक्ष निर्वाचनको संभावना देखिदैन । यस स्थितिमा निर्वाचनको बहिष्कार गर्नु नै सही र उपयुक्त देखिन आउँछ ।

पाचौं, मजदुर, किसान, महिला, दलित, आदिवासी जनजाति, मधेशी, मुस्लिम तथा पिछडिएका क्षेत्रका उत्पीडित वर्ग र जनसमुदायका जनतान्त्रिक अधिकार र जनजीविकाका समस्या निकै विकराल र जटिल बन्दै गएका छन् । सत्ताधारी वर्गका नेताहरू जनतामाथि अधिनायकवाद लागु गरेर उत्कृष्ट लोकतन्त्र तथा समाजवादका कुरा गर्छन् । त्यसैगरी उनीहरू देशको सिङ्गो अर्थतन्त्रलाई साम्राज्यवादी नवउदारवाद र भारतीय विस्तारवादको चङ्गुलमा फसाएर विकास र समृद्धिको भाषण गर्छन् । देशको प्रतिक्रियावादी शासकवर्गले प्राकृतिक तथा मानवीय स्रोत साधनले समृद्ध नेपाललाई अति विपन्न र भीखमङ्गा देशमा परिणत गर्न गइरहेका छन् । बहिष्कार आन्दोलनको क्रममा यी विषयलाई सशक्त रूपमा उठाउन जरुरी छ ।

छैटौं, नेपालमा संशोधनवाद अत्यन्तै हावी बनेर गएको छ । सत्ता र सरकारमा रहिआएका नामधारी कम्युनिस्टहरू प्रतिक्रियावादी राज्यसत्ता तथा व्यवस्थाका भरपर्दा संरक्षक र बफादार चाकर बन्न गएका छन् । त्यतिमात्र होइन उनीहरू भारतीय विस्तारवादर अमेरिकीसाम्राज्यवादका 'विश्वसनीय' दलालमा परिणत भएका छन् । त्यसैले यो बेला दक्षिणपन्थी संशोधनवादको विरोध र भण्डाफोरका लागि पनि स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार अत्यन्तै आवश्यक बन्न गएको छ ।'

क्रान्तिकारी माओवादीले बहिस्कार आन्दोलनलाई देशव्यापी रूपमा प्रभावकारी तुल्याउन आवश्यकता अनुसार प्रतिरोध संघर्ष समेत सञ्चालन गर्ने तयारी गरिरहेको छ । ठाउँ ठाउँमा जनताले नो भोट अभियान समेत चलाइरहेका छन् ।

यस्तो छ क्रान्तिकारी माओवादीको अपिल :

प्रतिक्रियावादी स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार गरौं !

नयाा जनवादी क्रान्तिको तयारीमा जुटौं !'

'आदरणीय जनसमुदाय,

वर्तमान दलाल तथा नोकरशाही पुँजीपति र सामन्त वर्गीय राज्यसत्ता तथा व्यवस्थाका विरुद्ध नयाँ जनवादी राज्यसत्ताको स्थापनाका लागि अनेकौं जनआन्दोलन, संघर्ष र दश वर्षीय जनयुद्ध भएका छन् । यी संघर्षहरूमा विशाल संख्यामा जनताका छोराछोरीहरूले सहादत प्राप्त गरेका छन् । कैयौं राज्यद्वारा वेपत्ता पारिएका छन्, कैयौं घाइते तथा अपाङ्ग बनाइएका छन् । परन्तु, प्रतिक्रियावादी षडयन्त्र, अवसरवादीहरूका धोका तथा गद्दारीका कारण ती संघर्ष सफल हुन सकेनन् र जनमुक्तिका सपना अधुरै रहे । हालका वर्षहरूमा पनि विभिन्न जनविरोधी सरकारहरूद्वारा राष्ट्रियता, जनतन्त्र र जनजीविकाका निम्ति संघर्षमा उत्रिंदै आएका जनताका आवाज सुन्नुको सट्टा उल्टै दमनमा उत्रने काम भएका छन् । यी सबै तथ्य र यथार्थलाई आत्मसात गर्दै २०७९ साल वैशाख ३० गते हुन गइरहेको स्थानीय निर्वाचनको हाम्रो पार्टीले बहिष्कार गर्ने निर्णय गरेको छ ।

स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार किन ? किन भने :

१. वर्तमान प्रतिक्रियावादी राज्यसत्ता तथा व्यवस्थाका विरुद्ध र विकल्पमा संघीय जनगणतन्त्रको स्थापनाका लागि निरन्तर संघर्ष गर्दै जान ऐतिहासिक दृष्टिले अनिवार्य बन्न गएको,

२. सिंहदरवारमा हुँदै आएको भ्रष्टाचार स्थानीय तहसम्म पुग्दै गएको,

३. सम्पूर्ण सत्ता अझै केन्द्रीकृत भएको, बन जङ्गल, जडीबुटी, भूसम्बन्ध, नदीनाला, खनिज, विकास, निर्माण, सबै क्षेत्रमा जनतालाई अधिकार र स्वायत्तता नदिइएको,

४. गत निर्वाचनहरूमा झैं यस निर्वाचनमा पनि प्रतिक्रियावादी, अवसरवादी तथा भ्रष्ट तत्वहरूद्वारा पैसाको खोलो बगाउने अवस्था देखिएको,

५. सत्ताधारी तथा सत्ताका प्रत्याशी रहिआएका तत्व तथा दलहरूद्वारा अत्यधिक रूपमा साधन स्रोतहरूको दुरूपयोग गर्ने स्पष्ट हुँदै आएको,

६. स्वच्छ तथा निष्पक्ष निर्वाचनको कुनै संभावना नरहेको र नदेखिएको,

७. अहिले संसदमा राष्ट्रघाती एमसीसी संझौता अनुमोदन गर्ने काममा लागेका प्रतिक्रियावादी तथा कम्युनिस्ट नामधारी दक्षिणपन्थी संशोधनवादी तत्वहरूको अझै भण्डाफोर गर्न अति जरुरी भएको र

८. वर्तमान राज्यसत्ताका कार्यपालिका, व्यवस्थापिका तथा न्यायपालिका तीनओटै अङ्ग असफल बन्दै गए पनि राज्यसत्ता नोकरशाही संयन्त्रको बलमा टिकिरहेकोले

हाम्रो पार्टी जनविरोधी स्थानीय निर्वाचनको सक्रिय बहिष्कार गर्न एकदमै सही र उपयुक्त ठान्दछ ।

परिवर्तनकामी जनसमुदाय,

राष्ट्रियता, जनतन्त्र, र जनजीविकाका समस्या झनै गम्भीर र विकराल बन्दै आएका छन् । लिम्पियाधुरा, कालापानी, लिपुलेकका साथै सुस्ता सहितका देशका भूभागमा भारतीय विस्तारवादको अतिक्रमण तथा हस्तक्षेप भएकोमा सत्ताधारीहरू मौन बनेर बसेका छन् । मजदुर, किसान, महिला, दलित, आदिवासी जनजाति, मधेशी मुस्लिम र पिछडिएको क्षेत्रका जनताका जनतान्त्रिक हक अधिकार र जनजीविकाका समस्याहरूको समाधान तर्फ कुनै ध्यान दिइएको छैन । महङ्गी चरम बन्दै गएको छ । देशको अर्थतन्त्र साम्राज्यवादी नवउदारवाद र भारतीय विस्तारवादको चङ्गुलमा परेको छ । यस स्थितिमा देश र जनताको हित, मुक्ति र अधिकार प्राप्तिका लागि निरन्तर संघर्ष गर्दै जान अपरिहार्य बन्न गएको छ ।

तसर्थ, हाम्रो पार्टी आगामी वैशाख ३० गते हुन गइरहेको स्थानीय निर्वाचनको सशक्त रूपमा बहिष्कार गर्न र बहिष्कार आन्दोलनलाई सफल तुल्याउनका लागि सम्पूर्ण जनसमुदायमा विनम्रतापूर्वक हार्दिक अपिल गर्दछ ।

हाम्रा नाराहरु :

- कथित स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार गरौं !
- राष्ट्रघाती एमसीसी सम्झौता – खारेज गर !
- भारतद्वारा अतिक्रमित कालापानी सहितका भूभाग – मुक्त गरौं !
- संघीय जनगणतन्त्र – स्थापना गरौं !
- नयाँ जनवादी क्रान्ति – जिन्दावाद !
- मार्क्सवाद-लेनिनवाद-माओवाद – जिन्दावाद !
- प्रतिक्रियावादी राज्यसत्ता र व्यवस्था – मुर्दावाद !
- भारतीय विस्तारवाद, अमेरिकी साम्राज्यवाद, दक्षिणपन्थी संशोधनवाद – मुर्दावाद !
- वीर सहिदहरू – लालसलाम !
- ने.क.पा.(क्रान्तिकारी माओवादी) – जिन्दावाद !
- मिति : २०७८ चैत्र १३

केन्द्रीय समिति
नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी
(क्रान्तिकारी माओवादी)'

फागुन २५-२९ मा बसेको नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी)को केन्द्रीय समितिको बैठकले आसन्न स्थानीय तहको निर्वाचन बहिस्कार गर्ने निर्णय गरेको थियो । पार्टी महासचिव मोहन वैद्य किरणले केन्द्रीय समितिमा प्रस्तुत गरेको र बैठकले पारित गरेको 'वर्तमान राजनीतिक परिस्थिति र हाम्रो कार्यभार' शीर्षकको दस्तावेजको मूल अंश यस्तो थियो :-

'वर्तमान राजनीतिक परिस्थिति र हाम्रो कार्यभार

राजनीतिक परिस्थिति

१. आज विश्वमा विभिन्न अन्तर्विरोधहरूका साथै साम्राज्यवादी शक्तिहरूका बीच अन्तर्विरोध चर्कंदै गएको छ र त्यसको शिकार कमजोर देशहरू बन्दै गएका छन् । सन १९९१मा सोभियत सङ्घबाट अलग्गिएको युक्रेनमाथि रुसी साम्राज्यवादले भीषण सैन्य आक्रमण गरेको छ र अहिले युक्रेनको राष्ट्रिय स्वाधीनतामाथि नै गंभीर खतरा पैदा भएको छ । युक्रेनको यो अवस्था हुनु अमेरिकी साम्राज्यवाद र रुसी साम्राज्यवादका बीचको अन्तर्विरोधको परिणाम हो । अमेरिकाले नेटो सदस्य देशहरूको साथमा आउन युक्रेनलाई उक्साउँदै आएको थियो भने रुसले युक्रेन नेटोको सदस्य भएको देख्न चाहँदैनथ्यो । अन्त्यमा जव युक्रेनले नेटोमा जाने इच्छा जाहेर गऱ्यो, त्यो रुसका लागि सह्य भएन । यस परिघटनामा दीर्घकालीन दृटिले हेर्दा अमेरिकी साम्राज्यवाद नै मुख्य दोषी देखिन्छ भने तत्कालीन दृष्टिले यसरी एक स्वतन्त्र मुलुक युक्रेनमा आक्रमण गर्नुमा रुस नै दोषी देखिन्छ । यस स्थितिमा रुसी आक्रमण र अमेरिकी उक्साहट दुवैको विरोध गर्दै दुवै साम्राज्यवादको हस्तक्षेप र दबावबाट मुक्त स्वतन्त्र र सार्वभौम मुलुकका रूपमा बाँच्न पाउने युक्रेनको अधिकारलाई हामीले सम्मान गर्ने नीति अवलम्बन गर्नु पर्दछ । साथै, युक्रेन युद्धका सन्दर्भमा देउवा सरकारद्वारा एकपक्षीय रूपमा रुसको विरोध र अमेरिकाको दलाली गरिएको विषय देशको असंलग्न परराष्ट्र नीतिका विरुद्ध छ भन्ने कुरा बैठकले ठहर गरेको छ ।

२. आजको युग साम्राज्यवाद र सर्वहारा क्रान्तिको युग हो । यो बेला तात्कालिक रूपमा साम्राज्यवाद बलियो र सर्वहारा वर्ग कमजोर देखिए पनि दीर्घकालीन रूपमा साम्राज्यवाद कमजोर र सर्वहारा वर्ग बलवान बन्दै जाने सुनिश्चित छ । अहिले, अन्तर्राष्ट्रिय कम्युनिस्ट आन्दोलनमा क्रान्तिकारी कम्युनिस्टहरूको अन्तर्राष्ट्रिय केन्द्र बनाउने काममा आवश्यक पहल हुँदै आएको छ र त्यस दिशामा हामीले आफ्नो पहललाई अझै बढाउनु जरुरी छ ।

३. अर्ध-औपनिवेशिक, अर्ध-सामन्ती तथा नव-औपनिवेशिक अवस्थामा रहिआएको नेपालमा राज्यसत्ता दलाल तथा नोकरशाही पुँजीपति र सामन्तवर्गको हातमा छ भने शासन सत्ता संसदीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रमा आधारित छ । देशको शासन सत्तामा उक्त वर्गको प्रतिनिधित्व, सेवा तथा संरक्षण गर्ने राजनीतिक दलहरूले सञ्चालन गर्दै आएका छन् ।

. गत कालमा झण्डै दुई-तिहाई बहुमतका आधारमा बनेको कम्युनिस्ट नामधारी डबल नेकपा पद, प्रतिष्ठा तथा व्यक्तिगत स्वार्थका खातिर चलेको आन्तरिक कलहका कारण तीन समूहमा विभाजित हुन पुग्यो र ती मध्ये दुई समूह अहिले नेकाको नेतृत्वमा गठबन्धन सरकारमा आबद्ध रहेका छन् । वर्ष दिनको अवधिभित्र एकातिर कार्यपालिका, व्यवस्थापिका तथा न्यायपालिका भयानक अन्तर्विरोधहरूमा रुमलिएर असफल तथा असक्षम साबित भई कथित शक्ति पृथकीकरणको सिद्धान्तको धज्जी उड्न गएको छ भने अर्कोतिर अस्थिर तथा अस्तव्यस्त बन्दै गएको देशको यस प्रकारको अवस्थामा साम्राज्यवाद तथा विस्तारवादको चलखेल झनै तीव्र र सूक्ष्म रूपमा हुँदै आएको छ ।

५. भर्खरै राप्रपा, नेका, एमाले र माओवादी केन्द्रले आ-आफ्ना पार्टीका महाधिवेशन गरेका छन् र ती सबैले आफूलाई आन्तरिक रूपमा लोकतन्त्रवादी तथा बाह्य रूपमा देश तथा जनताको हितैषीका रूपमा प्रस्तुत गरेर आत्मप्रसंसा तथा आत्मरतिमा लीन भएका छन् भने अर्कोतिर जनतामा भ्रम छर्ने कोशिस गरेका छन् ।

६. राप्रपा निरंकुश पञ्चायती व्यवस्था र राजतन्त्रको लामो पृष्ठभूमि सित जोडिदै आएको पार्टी हो । अहिलेको महाधिवेशनमा नयाँ नेतृत्व छानिएको छ र त्यसले पुराना नेताहरू भन्दा पनि अझै चर्को स्वरमा राजतन्त्र र हिन्दु धर्मको पक्षपोषण गरी सबै भन्दा पश्चगामी तथा अतीतमुखी विचार एवम् राजनीति अवलम्बन गर्न पुगेको छ । साथै, राप्रपाको एउटा गुट पुनः विभाजित भएको छ ।

७. नेपाली कांग्रेस पुरानो संसदवादी दल हो र त्यसले आफूलाई संसदीय लोकतन्त्रको मूल प्रतिनिधि ठान्दछ । परन्तु त्यो वैचारिक तथा राजनीतिक रूपमा पुरानै ठाउँमा छ र त्यसले आफूलाई बाह्य रूपमा पनि नयाँ जस्तो देखाउन सकेको छैन । त्यसले एकातिर दलाल तथा नोकरशाही पुँजीपति एवम् सामन्तवर्गका हक, हितको प्रतिनिधित्व र अर्कोतिर साम्राज्यवाद तथा विस्तारवादको दलाली गर्दछ । त्यो यथास्थितिवादी मात्र नभई पश्चगामी शक्ति पनि हो र त्यसको गन्तव्य पनि अतीततिर नै सोझिंदै गएको छ ।

८. हिजोको माले-एमाले र भर्खरै डबल नेकपाबाट सर्वोच्च अदालतद्वारा पुरानै नाममा बहाल गरिएको एमालेले एकातिर बाह्य रूपमा निकै तामझामका साथ आफूलाई निकै उपल्लो तहको शक्ति देखाएर महाधिवेशन गऱ्यो भने अर्कोतिर आन्तरिक रूपमा वैचारिक तथा राजनीतिक दृष्टिले बहुलवादी संसदवादी विचारधारालाई यथावतै अवलम्बन गर्न पुग्यो । अर्को शब्दमा भन्नुपर्दा रूपमा त्यसले आफूलाई महाकम्युनिस्ट देखाउने धृष्टता गरेको छ भने सारमा कट्टरपन्थी संसदवाद भन्दा पनि अझ पर प्रतिगामी स्वरूपको सर्वसत्तावादलाई आफ्नो गन्तव्य बनाउन र साम्राज्यवाद तथा विस्तारवादको दलाली गर्न पुगेको छ ।

९. एमालेमा विलीन भई डबल नेकपा बनिरहने मनसुवा भए पनि अदालतद्वारा पुनर्बहाली भई पुरानै भेषमा प्रकट हुन बाध्य भएको माओवादी केन्द्र सम्मेलन गर्ने भन्दै आएकोमा अचानक महाधिवेशनमा छलाङ् हान्न पुग्यो । त्यसले रूपमा आत्मालोचनाको स्वांग रची नयाँ विचार र नयाँ पार्टीको कुरा गरे पनि सारमा संसदवाद, बहुलवाद, पुरानो राज्यसत्ता तथा संविधानको पक्षमा उभिई तिनको संरक्षण गर्ने थप प्रतिबद्धता जाहेर गर्न र शान्तिपूर्ण तरिकाले समाजवादमा जाने घोषित दक्षिणपन्थी संशोधनवादी विचारलाई निर्लज्ज ढङ्गले स्वीकार्न पुगेको छ । हिजोको एक्काइसौं शताब्दीको जनवादले नेपाली क्रान्तिलाई संसदवादको भासमा डुबायो भने अहिलेको एक्काइसौं शताब्दीको समाजवादले त्यसभन्दा पनि अझ पर सामाजिक फासीवादमा पुऱ्याउने निश्चितै देखिन्छ । यस समूहको नेतृत्वले पनि साम्राज्यवाद तथा विस्तारवादको चरम दलाली गर्दै आएको छ ।

१०. रूपमा नयाँ जनवाद र दीर्घकालीन जनयुद्धको आकर्षक साइनबोर्ड झुण्ड्याएर सारमा पुरानो राज्यसत्ता तथा संसदवादी संविधानको मोहपासमा बल्झिएको नेकपा (मसाल) संसदवादी सरकारको गठबन्धनमा मिसिएर नेपालमा मिलेंरावादी राजनीतिको पक्षमा रहँदै आएको थियो । सरकारले एमसीसी परियोजना अनुमोदन गर्ने निर्णय गरे पछि यो समूह गठबन्धनबाट अलग्गिन पुगे पनि सरकारलाई दिएको समर्थन यथावतै रहने निर्णय गरेको छ । यसले यो समूहको अवसरवादी चरित्रलाई स्पष्ट गर्दछ ।

११. त्यसैगरी एकीकृत जनक्रान्तिको सिद्धान्त विकसित गरेको दावी गर्दै आएको विप्लव नेतृत्वको नेकपाले सबै राजनीतिक समस्या सम्वाद मार्फत् समाधान गर्ने र शान्तिपूर्ण रूपमा जाने भनी ओली सरकारसँग गत साल तीन बुँदे संझौता गरेको स्पष्ट नै छ । साथै, त्यस यता त्यस समूहले दलाल पुँजीवादी राज्यसत्ता सित जनमत सङ्ग्रह गरी समाजवादमा जान सकिन्छ भनेर शान्तिपूर्ण सङ्क्रमण तथा प्रतिस्पर्धाको बाटो पकडी तीव्र वेगमा दक्षिणपंथी संशोधनवाद तिर उन्मुख बन्दै जान खोजेका देखिन्छ । त्यसो नहोस् भन्नका खातिर हामीले सक्दो प्रयास गर्न जरुरी छ ।

१२. अहिले नेपाली राजनीतिमा मूलतः तीन धारा क्रियाशील रहेका छन् । ती हुन् पश्चगामी, यथास्थितिवादी र क्रान्तिकारी । पश्चगामी धाराको प्रतिनिधित्व राजावादीहरू र यथास्थितिवादी धाराको प्रतिनिधित्व संसदवादीहरूले गरिरहेका छन् भने क्रान्तिकारी धाराको प्रतिनिधित्व सर्वहारावादी, देशभक्त तथा वामपन्थीहरूले गर्दै आएका छन् । यद्यपि आज क्रान्तिकारी धारा कमजोर छ, तर त्यो नयाँ विचारधारा, क्रान्तिकारी ओज र उज्ज्वल भविष्यले युक्त रहेको छ । सच्चा कम्युनिस्ट क्रान्तिकारीहरू एकताबद्ध हुने प्रक्रिया विकसित हुँदै गइरहेको छ । त्यस दिशामा हामीले आफ्नो पहललाई अझै प्रभावकारी ढङ्गले बढाउन जरुरी छ ।

१३. अमेरिकी साम्राज्यवाद द्वारा नेपालमा थोपर्ने धृष्टता गरिंदै आएको एमसीसी सम्झौता विशुद्ध आर्थिक आवरणमा पेस गरिए पनि सारमा हिन्द-प्रशान्त रणनीतिको अभिन्न अङ्ग भएको, नेपालको कानुन भन्दा माथि रहेको, अनेकौं कडा शर्तहरू थोपरिएको तथा ती संशोधन नै नहुने भनिएको, नेपालको राष्ट्रिय हित, असंलग्न परराष्ट्र नीति, राष्ट्रिय स्वाधीनता तथा सार्वभौमिकताका विरुद्ध भएको र अमेरिकाको नवउपनिवेशवादी नीति अनुरूप नेपाललाई सैन्य अखडामा परिणत गर्ने अति घृणित उद्देश्यमा आधारित निकै खतरनाक एवम् हानिकारक रहेको छ । त्यसका विरुद्ध हाम्रो पार्टी लगायत विभिन्न वामपन्थी शक्ति तथा अन्य देशभक्त जनताद्वारा निरन्तर संघर्ष संचालन गरिएको र कतिपय देशभक्त सांसदहरूद्वारा समेत सशक्त आवाज उठाइएको भए पनि त्यस प्रकारको जनअभिमतको घोर अवज्ञा गरी नेकाको नेतृत्वमा रहेको गठबन्धन सरकार तथा त्यसमा आवद्ध माओवादी केन्द्र एवम् एकीकृत समाजवादी जस्ता कम्युनिस्ट नामधारी गुटहरूद्वारा अमेरिकी साम्राज्यवादको दलाली गर्दै कथित व्याख्यात्मक घोषणाको भ्रमजाल खडा गरी संसदको कथित बहुमतको नौटङ्की रचेर सो राष्ट्रघाती संझौता अनुमोदन गरियो । यसमा सारतः एमालेको पनि समर्थन रह्यो । यस स्थितिमा हामीले यस संझौतालाई अनुमोदन गर्ने दलालहरूको सशक्त विरोध तथा भण्डाफोर गर्दै देशको राष्ट्रिय स्वाभिमान तथा सार्वभौमिकताको पक्ष र राष्ट्रघाती संझौताको खारेजीका लागि संघर्षलाई निरन्तर अगाडि बढाउँदै जानु पर्दछ ।

१४. आज भारतीय विस्तारवादले कालापानी लगायतका क्षेत्रमा निर्लज्ज अतिक्रमण गरेको छ भने अमेरिकी साम्राज्यवादले नेपालमा एमसीसी परियोजना थोपरेको छ । प्रतिक्रियावादी र संशोधनवादी शासकहरू यस प्रकारको हस्तक्षेपको विरोध गर्नुको साटो एकले अर्कोसँग साम्राज्यवाद तथा विस्तारवादको दलाली गर्न खुला प्रतिस्पर्धामा उत्रिएका छन् । यस स्थितिमा राष्ट्रिय स्वाधीनता गंभीर खतरामा परेको छ भने जनतन्त्र र जनजीविकाका समस्या पनि निकै भयावह तथा विकराल बन्दै गएका छन् । महंगी आकाशिंदै गएको छ र विशेषतः श्रमजीवी तथा विपन्न वर्गका जनताका रोजीरोटीका समस्या गंभीर बनेका छन् । वर्तमान सत्ता, व्यवस्था तथा सरकार विविध प्रकारका राजनीतिक तथा आर्थिक सङ्कटको भुमरीमा फस्तै गएको छ । अर्कोतिर, युक्रेन युद्धपछि विश्व तीव्र गतिमा ध्रुवीकृत हुँदै गएको छ र नयाँ-नयाँ समीकरणहरू बन्न थालेका छन् । उपरोक्त तथ्यहरूले आन्दोलनको उठान तथा विकासका लागि राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय परिस्थितिमा अनुकूलता थप हुँदै गएको कुरालाई प्रस्ट गर्दछन् ।

तसर्थ, यो बेला हामीले तात्कालिक रूपमा राष्ट्रियता, जनतन्त्र तथा जनजीविकाका जल्दाबल्दा समस्यालाई लिएर एकल तथा संयुक्त रूपमा सङ्घर्षलाई विकसित तुल्याउँदै जानु पर्दछ भने दीर्घकालीन रूपमा वर्तमान सत्ता तथा व्यवस्थाको विकल्पमा नयाँ जनवादी राज्यसत्ताको स्थापनार्थ क्रान्तिको तयारीमा दृढतापूर्वक अगाडि बढ्नु पर्दछ ।

स्थानीय निर्वाचन सम्बन्धी प्रश्न :

हाम्रो पार्टीले संसदीय निर्वाचन सम्बन्धी प्रश्नलाई सिद्धान्त होइन कार्यनीतिको प्रश्नका रूपमा लिंदै आएको छ । त्यसैले सम्बन्धित राजनीतिक परिस्थितिको ठोस अध्ययन गरी संसदीय निर्वाचनको उपयोग वा बहिष्कार गर्न सकिन्छ । अहिलेको स्थानीय निर्वाचनबारे पार्टीको धारणा यस प्रकार रहेको छ ।

- प्रतिक्रियावादी, अवसरवादी तथा भ्रष्ट तत्वहरूद्वारा पैसाको खोलो बगाउने भएको,
- चरम रूपमा साधन स्रोतको दुरूपयोग तथा शक्ति प्रदर्शन गर्ने देखिएको,
- स्वच्छ तथा निष्पक्ष निर्वाचनको कुनै संभावना नरहेको,
- प्रतिक्रियावादी राज्यसत्ताका तीनओटै अङ्ग असफल साबित हुँदै गए पनि नोकरशाही राज्य संयन्त्रको बलमा यो सत्ता तथा व्यवस्था टिक्न पुगेको,
- अहिले संसदमा राष्ट्रघाती एमसीसी अनुमोदन गर्ने काममा नेकाका साथै कम्युनिस्ट नामधारी माके, एकीकृत समाजवादी, एमाले लगायतका राजनीतिक दलहरूद्वारा अमेरिकी साम्राज्यवादको चरम दलाली तथा राष्ट्रिय गद्दारी गरिएको स्थितिमा तिनको अझै भण्डाफोर गर्न अति जरुरी भएको,
- निर्वाचन उपयोगको प्रश्न हरेक दृष्टिले सार्थक बन्ने संभावना नरहेको,
- पार्टीको क्रान्तिकारी छवि उपयोग होइन बहिष्कारद्वारा नै समुज्ज्वल हुने देखिएकोले

अहिलेको स्थानीय निर्वाचन सक्रिय बहिष्कार गर्नु पर्दछ । बहिष्कारको नीतिलाई विभिन्न कार्यक्रम बनाई आन्दोलनका रूपमा प्रभावकारी ढङ्गले कार्यान्वयन गर्नु पर्दछ ।'

युक्रेनमा जारी युद्ध र साम्राज्यवादी विश्वव्यवस्था : समाजवादीहरुको वैकल्पिक विश्वव्यवस्थाका लागि तात्कालीक कामहरू

गत २४ फेब्रुअरी २०२२ बाट रशियाली विशेष सैन्य कारवाही शुरु भएयता अहिले युक्रेन संकटग्रस्त छ। परिणामहरू युक्रेनसँग मात्र सम्वन्धीत छैनन् वरु विश्वव्यवस्थामा समेत देखापरेकाछन्। युक्रेनका नवनाजी राष्ट्रवादीले रुसीभाषी नागरिकहरू माथी रक्तपातपूर्ण व्यवहार गरेको आरोपमा युक्रेनवाट अलग हुने गरी डोनेस्क र लुहान्स्कलाई रसियाले स्वतन्त्र गणराज्यको मान्यता दिएकोछ।। युक्रेनको नेटो सदस्यता प्रस्ताव विरुद्ध तथा दोनवास क्षेत्रका रुसी भाषीहरूको सुरक्षार्थ तथा रसियाली समर्थित पृथकतावादीहरूको सहयोगको वहानामा रुसी फौजले वेलारुसको सीमावर्ती क्षेत्र, उत्तरी तथा पुर्वीभागबाट एकसाथ युक्रेनमा गरेको सैन्य कारवाही र त्यसबाट उत्पन्न परिणामले क्षेत्रीय तथा अन्तराष्ट्रिय शक्ति सन्तुलनमा अस्थिरता उत्पन्न भएकोछ। युक्रेनको निशस्त्रीकरण र नाजीबादीकरणको अन्त्य गर्ने घोषणासहित रुशले युक्रेनमा सैन्य कारवाही गर्नुको आशय पूर्वसोभियत गणराज्यहरूमा नेटोको विस्तारले रुसी सुरक्षा चिन्ता हो भन्ने अनुमान लगाउन गाह्रो हुँदैन। सन् २००४ मा निर्वाचित भिक्टर यानुकोभिचलाई कथित आन्दोलनका भरमा अपदस्त गरेपछि पश्चिमा समर्थित भिक्टर यास्चेन्कोको उदय युक्रेनमा पश्चिमा रणनीतिको वढदो प्रभावको रूपमा देख्नसकिन्छ। फलस्वरूप छिमेकी रुस र रुसी भाषी युक्रेनीहरू प्रति किभ प्रशासनको रवैयामा नितान्त प्रतिकुल सम्वन्ध विकास भयो। सन् २००६ मा एमसीसी युक्रेन लागु भैसके पछि युक्रेनमा अमेरिकी प्रतक्ष्य हस्तक्षेप वढन थाल्यो। अझ, सन् २०१४ मा क्रिमीयालाई रुसको अंग वनाए पछि पूर्वी युरोपका अन्य देशहरू जस्तै सशंकित युक्रेनले नेटो सदस्यताको लागि अमेरिकी सुरक्षा छातामा समावेश हुने घोषणा नै द्वन्दका प्रमुख कारणहरू हुन्।

आणविक शक्ति सम्पन्न संयुक्तराज्य अमेरिका र रुस युक्रेन संकटमा रणनीतिक रूपले आमने सामने भएकाछन्। त्यो अवस्था व्यक्तिगत तवरबाट निम्नस्तरको गालीगलौजसम्म झरेको छ। आणवीक सैन्यवललाई उच्चसतर्कताको अवस्थामा राख्दै दुवै मुलुकहरूका उत्तेजित अभिव्यक्तिहरूले विश्वशान्ति तथा सभ्यताका लागि गंभिर चुनौति खडागरेकोछ।

अल्पविकसित तथा विकासशिल राष्ट्रहरूले विवाद निरूपणका लागि शान्तिपूर्ण समाधानका खातिर शक्तिराष्ट्रहरूलाई दवाव दिन आवश्यक छ। जनस्तरबाट दवाव आवश्यब छ। अव विश्वले अर्को हिरोशिमा र नागाशाकीको त्रासदी व्यहोर्न सक्दैन। मार्क्सबादी चेतनाले साम्राज्यबादी हस्तक्षेपको विरोध गर्दछ। अमेरिकी स्वार्थका लागि युक्रेनी जनताहरूले रगत वगाउन आवश्यक छैन। युक्रेनका जेलेन्स्कीहरू र अफगानिस्तानका हमिद कारजाईहरू साम्राज्यबादीहरूको असल सेवक हुन जसले जनतालाई रगतको आहालमा डुवाएर साम्राज्यबादी प्रचारमा आफुलाई नायक घोषणा गर्न उद्यत हुन्छन्।

७० वर्ष लगाएर सोभियत मजदुर किसान र बैज्ञानिकले निर्माण गरेको ऐतिहासिक औद्योगिक विरासत प्रति जेलेन्स्कीहरू गर्व गर्दैनन् वरु अमेरिकी पाउमा चढाउँछन्। अतः युक्रेनी जनताको आत्मसुरक्षा र बाँच्न पाउने हकको सुनिश्चितता अहिलेको आवश्यकता हो। युध्द त साम्राज्यबादी शक्तिहरूको व्यापार प्रोपागाण्डामात्र हो। समाजबादीहरू रुस तथा युक्रेन दुवै अलग र स्वतन्त्र राज्यहरू न्याय र समानतामा आधारित सवल र सक्षम राष्ट्रको रूपमा हेर्न चाहन्छन्। नेपालकै सन्दर्भमा विकास पूर्वाधार लगभग शुन्यकै अवस्थामा रहेका वेला युक्रेन र रुससहितका पूर्वसोभियत मजदुर किसान र विशेषज्ञहरूको विरासतका रूपमा निर्मित ढल्कृवर पथलैया सडक खण्ड, पनौती जलविद्युत, कान्तीबाल अस्पताल, कृषि औजार कारखाना आदि पूर्वाधार सहयोगलाई नेपालीहरूले मैत्रीपूर्ण सेतुको रूपमा अद्यापि सम्मान व्यक्त गर्दछन्।

युक्रेन संकटको वहानामा अमेरिकी नेतृत्वको नेटो विरुद्ध लडिरहेको रुसका लागि अहिलेको समय सामरिक महाशक्तिको रूपमा पुनर्पुष्टि गर्ने वा नेटोको लाचार छायाँ वन्ने कठिन अग्निपरीक्षा भएकोछ। तर यी दुवै मध्ये कुनै एक विद्यमान भएमा पनि विश्वव्यवस्थामा परिवर्तन आउनेछ। तत्कालीन केजीवी प्रमुख भ्लादिमिर पुटिन विशाल सोभियत संघ विघटनका एक जिवित मतियार पनि हुन। वर्तमान रुसका ओलीगार्कीक पुँजीबादका नायक पुटिनबाट समाजबादको विकासमा योगदानको अपेक्षा त होइन तर अमेरिकी साम्राज्यबादको हस्तक्षेप विरुद्ध शक्तिशाली रुसले कहिलेकाँही निर्वाह गरेको अन्तर्राष्ट्रिय भूभिकाले खास महत्व राख्दथ्यो। सन् २००० पछि मात्र इरान, उत्तरकोरिया, चिन, म्यानमार विरुद्ध युएन सुरक्षा परिषदमा प्रस्तुत प्रस्ताव असफल गराउन रुसको भुमिका महत्वपूर्ण छ।

यस संकटबाट अमेरिका के चाहन्छ ?

- एकल ध्रुवीय विश्वको नेतृत्व गर्न सकिने आधार निर्माण गर्न,
- विश्ववजारमा जैविक इन्धनमाथि एकाधिकार कायम गर्न,
- रुसी आणविक युद्धशिर्षहरूमा नियन्त्रण कायम राख्न,
- रुसी साइवरस्पेश हतियारको प्रविधिमाथि नियन्त्रण कायम राख्न,
- आन्ध्र महासागरीय तटिय क्षेत्रमा नेटो र एशिया हिन्दप्रशान्त क्षेत्रमा इण्डोपेसिफिक रणनीतिको सैन्य गठवन्धन निर्माण गर्न,
- चिन र क्युवा, भेनेज्वेला आदि देशहरूमा शासकीय परिवर्तन गर्न,
- उत्तरकोरियाको आणविक क्षमता नष्ट गर्न,
- युक्रेनमा युद्ध अवधि लम्व्याउने र रुसलाई लामो अवधिसम्म अल्झाइ राख्ने,
- आर्थिक नाकावन्दी मार्फत रुसलाई कमजोर वनाउने,
- युएनमा रुसले प्राप्त गरेको भिटो अधिकारबाट वञ्चित गर्न।
- युएनलाई असफल वनाउँदै अमेरिका पहिलोको घोषणा गर्न।

युक्रेन युद्धमा रूस के चाहन्छ ?

- पूर्व सोभियत गणराज्यमा नेटो विस्तार रोक्न,
- युक्रेनमा रुसी भाषीमाथि भएको हिंसात्मक विभेद अन्त्य गर्न,
- पूर्वीयुरोपमा रुसी वर्चस्व कायम राख्न,
- युक्रेनमा रुसी समर्थित सरकार निर्माण गर्न,
- रुसी हतियार (हाइपर सोनिक समेत) को विक्रि प्रवर्द्धन गर्न,
- भ्लादिमिर पुटिनको घरेलु राजनीतिमा प्रभाव कायम राख्न,
- सामरिक महाशक्तिराष्ट्रको हैसियत कायम राख्न,

अहिले युक्रेनमा के गरिदैछ ?

- नेटो गठवन्धनबाट लगभग १ ट्रिलियन डलर वरावरको युद्ध सामागृ र मानवीय सहयोग यूक्रेनमा पठाइएकोछ ,
- ६५ लाख युक्रेनीहरू आन्तरिक विस्थापन र ३३ लाख वाह्य विस्थापनमा परेकाछन्, १८ मार्च, युएन, दोश्रो विश्वयुध्द पछि,
- २००१ को युएन सन्धीको भावना विपरित हजारौं लडाकुहरूलाई भाडाको सैनिकमा प्रयोग गरीएको छ र ज्यालादर साप्ताहिक ४००० डलर सम्मको घोषणा गरीएकोछ,
- युएन रिपोर्ट अनुसार गैरसैनीक युक्रेनीको हताहति १०८१ पुगेकोछ। २६ मार्च २०२२
- जापान, युएस, युके, जर्मनी , इजरायल, (नेटो वैठकको वनदसत्र) लगायतका देशहरूको संसदमा जेलेन्स्कीको म्याराथुन संवोधन जारी ,
- कथित द्विपक्षीय वार्ता प्रयास जारी, सिमित मानवीय सहायता मार्ग खुला राख्न सहमति।

सन १९९१ पछि युद्धमा अमेरिकी संलग्नताका उदाहरणहरु :

- ९५ भन्दा वढि क्षेत्रीय युद्धहरूमा युएसको प्रतक्ष्य सँलग्नता।
- अमेरिकी नेतृत्वको इराक युद्धको पहिलो २ महिनामा मात्र ७० हजार भन्दा वढि गैरसैनीक नागरिकको हताहति।रिपब्लिकटिभी,इण्डीया।
- *बाँकी ८ पेजमा*

रामेछाप नगरपालिकावासीहरूको लागि जानकारीमूलक सूचना

जन्म दर्ताको लागि आवश्यक कागजातहरू

- व्यहोरा खुल्ने गरी विवरण भरेको सूचना फाराम।
- बालबालिकाको बाबु/आमाको नेपाली नागरिकताको प्रतिलिपि।
- चालु आ.व.सम्मको मालपोत र घरजग्गा कर वा सम्पत्ति कर तिरेको रसिद।
- अस्पतालमा जन्म भएको हकमा सम्बन्धित अस्पतालले जन्म प्रमाणित गरेको परिचयपत्रको प्रतिलिपि।
- अन्य गाउँपालिका वा नगरपालिकाबाट बसाइसरी आएको भए बसाइसराइ दर्ता प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि।

मृत्यु दर्ताको लागि आवश्यक कागजातहरू

- व्यहोरा खुल्ने गरी विवरण भरेको सूचना फाराम।
- मृतकको नागरिकता र सूचना दिन आउनेको नेपाली नागरिकता प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि।
- मृतकसँग सम्बन्ध जोडिने प्रमाणपत्र।
- सूचना दिने व्यक्तिको नागरिकता नभएमा स्थानीय सर्जमिन मुचुल्का।
- चालु आ.व.सम्मको मालपोत र घर जग्गा कर सम्पत्ति कर तिरेको रसिद।
- अन्य गाउँपालिका वा नगरपालिकाबाट बसाइसरी आएको भए बसाईसराइ दर्ता प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि।

विवाह दर्ताको लागि आवश्यक कागजातहरू

- दुलाहा-दुलही दुवै उपस्थित भई व्यहोरा खुल्ने गरी विवरण भरेको सूचना फाराम।
- दुलाहा-दुलहीको नागरिकताको प्रमाणपत्र/जन्मदर्ता प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि।
- दुलहीको नागरिकता नभएमा बाबु/आमा दाजुभाइको नेपाली नागरिकताको प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि।
- चालु आ.व.सम्मको मालपोत र घर जग्गा कर वा सम्पत्ति कर तिरेको रसिद।
- अन्य गाउँपालिका वा नगरपालिकाबाट बसाइसरी आएको भए बसाइसराइ दर्ता प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि।

सम्बन्ध विच्छेदको दर्ताको लागि आवश्यक कागजातहरू

- व्यहोरा खुल्ने गरी विवरण भरेको सूचना फाराम।
- अदालतबाट सम्बन्ध विच्छेद भएको फैसलाको प्रमाणित प्रतिलिपि
- पतिपत्नीको नागरिकता प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि १/१ प्रति।
- चालु आ.व.सम्म घर जग्गा र मालपोत कर वा सम्पत्ति कर तिरेको रसिद।

बसाइसराइ दर्ताको लागि आवश्यक कागजातहरू

- व्यहोरा खुल्ने गरी विवरण भरेको सूचना फाराम।
- नागरिकताको प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि।
- बसाइसराइ गरी जाने आउने परिवारको विवरण।
- जहाँ जाने हो त्यस ठाउँको जग्गाधनीको प्रमाणपुर्जा।
- बसाइसराइ गरी आउनेको हकमा बसाइसराइ गरी ल्याएको प्रमाणपत्र
- जाने-आउने सबै व्यक्तिको नागरिकता/ जन्मदर्ताको प्रतिलिपि।
- चालु आ.व.सम्म घर जग्गा र मालपोत कर वा सम्पत्ति कर तिरेको रसिद।

रामेछाप नगरपालिका

मन्थली, रामेछाप

सम्झनाको तरेलीमा सिन्धुलीगढी

सीन्धे हिजोभन्दा आज देश परिवर्तन भएको छ। गाउँ सजिएको छ। शहर फेरिएको छ। जताततै एउटै आवाज उठिरहेको छ, एउटै धुन बजिरहेको छ। सुदूरपश्चिम कञ्चनपुर, डँडेल्धुरा र महाकाली नदी पार गर्दा पनि उही गीत गुञ्जिन्छ। उही गणतन्त्रको गीत। कर्णाली र राप्तिका छाक्लाबाँडे तैंसा पनि उही ताल बजिरहेछ आजादिको। अनि काठमाण्डौं र धौलागिरीसँगै यात्रा गर्दा कुनै प्रश्न सोध्छ सुनिरहेकाछौ। राती निद्रा पर्दैन अब के हुने हो ? सीन्धै एकटालो कपडा लगाउन नगाउने एकजना ठेटो खान नपाउने परिवारको समस्या भूत भयो त ? पेरेर कती कालो बादल आए पछाडि छोप्ने पो हो कि ? कती कैले यतीकै सीधा एउटा भाषा बिहान अर्को भाषाको गीत पो गाउने हो कि ? के भरोसा छ र यो स्वार्थी दुनियाँमा। बस्ती मनमा आकाँक्षाको कुँहिरो मडारिन्थ्यो। हामी जतीय पक्षधरतामा सुस्थित मानेहरू जितमा मातिन्थौं, हारमा आतिन्थौं। यो सत्य कुरा हो र तर्कित पनि कुनै हालतमा हुन्थौं। उहिले पनि हुँदैनथ्यौं। बरु निरन्तर अभियानमा खटिरहन्थ्यौं नभिसाए सुदूरपश्चिम र मध्यपश्चिमतिर।

पश्चिमको भूगोलसँग त हौस्यौं खेल्दै जीवनका अनगिनती मोड हाँसो, रोदन, भोक र प्यास सबैसबै खेप्थौं। परिवर्तित समयसँगै बलिदान, त्याग, तपस्या अनि कलाकला सबैसबै मिसाएँ हार्मोनियम र माइलको बीरो ध्वनीसँग हातेमालो गर्दै अत्याचारले पिसिएका गरिबहरूको दुखेसो, विपुवा आमा दिदीहरूको कथा-व्यथा हृदयको पाममा बदलाभावका साथ कैद गर्थौं। अब पूर्वतिर पनि एकघटक अभियान चलाउन पाए ! यो मन कति खुसी हुन्थ्यो। मनमा आफ्नो आफ प्रश्न उठ्थ्यो। माग सांस्कृतिक परिवार केन्द्रीय टोली कार्यक्रमकै सिलसिलामा जिल्लाम पुगेको थियो। आफ्ना कोसेलीहरू ब्यारेटी सोमार्कन्द प्रस्तुत गर्दै। एकदिन बिहान पूर्वतर्फ क्षितिज खुलु अगावै पूर्वको सिन्धुली पुग्ने निर्देशन आयो। बिहान ८ बजेतिर गाडी चढ्यौं सिन्धुली पुग्ने दिव्य आशासँग। गाडी भने आफ्नै रफ्तारमा हुइँकिरहेको थियो। पक्कि सडक कुनै रोकिनु छैन कति बेला खोला किनारको बाटो, त कति बेला लाइका फोट हुँदै। लगभग ८/९ घण्टाको यात्रापछि सिन्धुलीको सदरमुकाम सिन्धुलीमाडीमा पुगेर रोकियो गाडी। त्यहाँ सिन्धुली महोत्सव भव्यरूपले मनाइँदै थियो। विभिन्न खालका खेलहरू राखिएको थियो। मान्छे भुलाउनलाई अर्थ संकलन गर्नलाई। त्यता छैन कता राम्रो छ खेल। यस्तै माइकबाट आवाज आइरह्यो राम्रो त के हुँदो हो पैसा कुम्ल्याउने लोभमा राखिएका त भए। बरु त्यही जिल्लाको उत्पादित जुनार थोरसँग ठड्याएर राखिएको त्यही थियो त्यहाँको वास्तविक आकर्षण।

२०६४ साल पुस २८ गते महोत्सवमा १ घण्टा कार्यक्रम दिने जानकारी आयो टिकमाण्डवाट। मोहीअनुसार तयारी गर्थौं। एउटा सानो होटेलमा बसेका थियौं। सबैले देश सम्हाल्ने बजारको बाटो हुँदै मञ्चतिर लम्किन्थौं। कयौं मान्छेहरू हामो पिछा लागिरहेका थिए भने एकाध मान्छेहरू के नै गर्न सकलान र चिनीहरूले भनेर फलाएका थिएन्। अनिहरूलाई मन पर्थ्यो कार्यक्रमाण्डीको रेष्टुरीहरूमा नाचे अब प्रदर्शन गर्ने, जय संस्कृतिमा रमने कलाकार हामी पर्थौं। छाटा सस्कृतिको धौंश गर्ने जतीय हितका कलाकार। खाडेरीमा फूल फुलाउने, मरुभूमिमा दीप बलाउने सत्य मानवताको रक्षा गर्ने लोकोन्मुख संस्कृतिको उजागर गर्दै हिंड्ने सांस्कृतिक विद्यार्थी थियौं हामी। त्यसैले त गाउथ्यौं-

रमाम भए हितिज सुलेको,
लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको लाली बढ्नेछ,
विहानी उठ्नेछ भन् कति लाग्दैछ।

मान्छेहरू हामीप्रति आकर्षित हुनन्। एकाध मन नपराउने मान्छेहरू पनि मौनधारण गर्न थाले। त्यो त केका निम्ति गरे मलाई थाहा भएन। हामी भने एकघण्टाको समयलाई एक सेकेन्ड पनि विश्राम गरेनौं। कहिले मसुरको ध्वोक्ष र लहुँसे मन्थ्यौं भोकएलाएँ गरी नाच्थौं। जनताको आफ्नै भाषामा सजिएका गीत संगीत सुनाउँदै जौंदा जनताको अनुहारमा खुशी पलाएको थियो। समयले डाँडा काटिसकेछ कार्यक्रमको अन्त्य गर्थौं।

हामीसँग मगर मोर्चाको सिमिरम सिमा दिदी हुँदुहुन्थ्यो त्यही जिल्लाको बासिन्दा। भाइ बहिनीहरू सिन्धुलीगढी फुम्न जाने हो ? उहाँको प्रश्न मुखबाट खान नपाउँदै एउटै आवाजमा एकसुमा जवाफ आयो 'हैं जाने हो।' अनि एउटा मिनी बस रिजर्भ गरेर यात्रा सुरु गर्थौं। बाटो भने धेरै घुमती रहेछ। मेरो त आँखा बिछाए हेरान फेरेकी थिएँ। जीउ गलेको थियो। बोल्ने मन नै लागेन। मलाई देखेर साथीहरू हौसुहुन्थ्यो। कतीय एकघण्टाको दौड़पछि गढीको नजीक पुगेछौं। एकएक बटा जुवार किनेर खायौं अनि दिलो नगाँकन गढीभ्रमणतिर उकिलयौं।

हिंडेदको तुषारोले होला जताततै वातावरण सुरुमा देखिन्थ्यो। डाँडाहरू पनि ओठ सुकेजस्तै फुसो-फुसो देखिन्थ्यो। त्यहाँका बनमारा र पानी पनि सुकेर कहिले नसताउलाएँ देखिन्थ्यो। दिदीले त्यहाँको यथार्थता बुझाउँदै जानुहुन्थ्यो, पहिला त यहाँ सदरमुकाम थियो। यो कारागार, यो सीढीयो कार्यालय आदि भन्दैका घरहरू देखाउँदै जानुहुन्थ्यो। हामी हाम्रा मधिपछमा रेकर्ड गर्दै हिंड्थौं। ठीक दोया साइडमा माउ थियाको चल्लाभैं लामलामा सुकेका पानी र बनमारा थियमा एउटा मानो घर जलेको देखाउँदै भन्नुभयो- 'यहि घर हो २०५२ साल फाल्गुन १ गते ध्वस्त भएको। नरभक्षी दानवहरूको चौकी। वहिंबाट महान् जनयुद्धको थालनी भएको हो। जनयुद्धको यो कार्यालयमा महिला म एकलै थिएँ। म यो बाटो आएकी बन्दुक र ग्रनेडसँग। अनि कमान्डरबाट कामन आयो सुनसान वातावरण एकछिनमै रणसंग्राममा परिणत भयो। धर्ती स्तब्ध रह्यो। आकाशमा ताराहरू तिलमिलाइरहन्थे, प्रहरी चौकीमा आगोको धुवाँ उठिरहेको थियो। हामी भने हाम्रो मिशन पूरा गरेर जनयुद्ध जिन्दाबादका नारा फन्काउँदै रातारात लामो दूरी पार गर्थौं। बिहानको समाचार सुन्थौं रोल्पाको होलेरी, रुकुमको राही, सिन्धुलीको सिन्धुलीगढीमा माओवादीले पहिलोचोटी आक्रमण गरेको प्रचार गर्दै। हामी खुल्ला दिलले खुल्ला आकाशमुनि खुशियाली मनाइरहेका थियौं जनतासँग।' दिदी प्रसन्न भएर आफ्नो अनुभूति सुनाउनु भयो। साँच्चै उहाँ जनयुद्ध सुरुवातको एक पहिलो महिला नेतृत्व हुनुहुन्थ्यो र हुनुहुन्छ आजसम्म पनि। उहाँका विचार कहिल्यै मरेन्। न त आस्था नै झुके जीवनका अनकन्टार बाटाहरू फोर्दा हातमा ठेला कति उठ्यो होला, काँडाले कति रोप्यो होला। सानो बाबु छोडेर गोलीको निशानी बन्दै भिडिरहँदा कति मन रोयो होला। व्यक्त गरेर साध्य नै छैन। सीमा दिदीको चाहना भनेको नै नेपाली धर्तीमा महको हीरा फलाउने, बेरोजगारीलाई रोजगारी दिलाउने, औद्योगिक साम्राज्यलाई चिरेर समृद्ध नेपाल बनाउने हो। दिदीको कुरो सुन्दा गर्वले छाती फुल्थ्यो।

सुन्धे जनयुद्ध त दुश्मनहरूको लागि विसालु विज हो रे। परिणामा एउटा ग्रेनेड पड्दयो भने पूर्वमा दुश्मनको रगताम्ले हुन्छ रे। पूर्वमा एउटा पुलीस मच्यो भने पश्चिममा चौकी आफै उठीबास हुन्छ रे। यहि कुरा सुन्धे म स्कूलेजीवनमा। हुन पनि यस्तै भयो। एकैमहिना एकैचोटी भूकम्प नगएको भए ठाँडीको राजकर्मा भुम्ले थिए। दुःखीको सुर्दन आऊने थिए। आखिर सत्य सत्य भएरै छाड्यो। सूर्यले सैयाको संकेत दिइरहेको थियो। पुग्ने रक्तनहरू अँधारो देखिन थाले। थाहा लागेका मान्छेहरू बाग्ला घमाउँदै गोठतिर पस्न थाले। अनि सीमा दिदी र हामी सिन्धुलीगढीलाई सम्झनाको मधेरीमा नचाउँदै फर्कियौं बस्तीतर्फ। २०६४ मङ्सिर

❑ साताको कविता

शोक गीत

❑ उमेश बिजन ❑

बुद्धमा लड्दालड्दै
हिंवालभैं गढी मृत्युवरण गर्दा उसले
म त्यति शोकले पराजित भइन होला
सीमे हिंडेका सहयोद्धाहरू
छाउँदा बाजामाटै म त्यति सन्तप्त भइन होला
जस्तो शोक एउटा मनाइरहेछु तिमो मृत्युमा ।

तिमो मृत्यु भिएन शरीरको भौतिक अवसान
न ढाल्यो दुश्मनको निर्दयी गोलीले
सम्मीभैं परभिजैबाट न तिमी पारिएका छौ
कुनै अनाम प्रदेशतिर गुमनाम
तिमी त लड्दालड्दै बुद्धका मोर्चाहरूमा
अनायास हान्यौ आर्कैभित्रको अट्टाल बुद्धको मोर्चामा
सँगसँगै गरेका छौ बुद्धको अन्त्यको घोषणा
तिमी पराजित भएका छौ आर्कैसँग
कसरी चढाउँ शोकसँगै श्रद्धाञ्जली बीतरोर
मन सोधिरहेछ तिमीलाई
बुद्ध सकिएको हो बाहिर या तिमीभित्र ?
इतिहासको गति रोकिएको हो या तिमो गति ?
परिवर्तनका पदचापहरू बन्द भएका हुन् या तिमा पाइलाहरू ?

सहिद हुन्थ्यौ भने दुश्मनको गोलीले
आँसुसँगै चढाउँथे श्रद्धाञ्जलीका फूलहरू
बुद्धमोर्चामा मारिन्थ्यौ भने
या चढाइन्थ्यौ फाँसीको फन्दामा
विद्रोहको पीडासँगै शोकलाई शक्तिमा बदल्दै
गर्थ्यौं उठ्नेहेतुला दीक्षा मुठ्ठी
आकृतिभरि बुद्धमोर्चामा बुद्धको अन्त्य घोषणा गर्दा तिमीले
तिमो यो मृत्युमा म कसरी शोक गीत गाउँ ?

कठिनाइ

❑ बलराम ❑

कठिनाइबाट युक्त जीवन
मेरो लागि होइन
होइन, मेरो तुम्मी मनलाई यो स्वीकार्य छैन ।
मलाई एक महान् उच्च लक्ष्य चाहिन्छ
र, त्यसका लागि जीवनभरको सङ्घर्षको जिन्दगी
ए कला ! तुरन्त खोल
मानवताको धरोहर
आफ्नो अमूल्य कोर्षको ढोका
मेरो लागि खोल ।
आफ्नै प्राविधिका र संवेगको अन्तालोमा
सम्पूर्ण जिन्दगीलाई बौधौला म ।
आऊ,
हामी कठिन र सुदूर यात्रामा हिंडौं
आऊ जिन्दगि,
निर्देश्य र लक्ष्यहीन जीवन
हामीलाई स्वीकार्य छैन
हामीलाई भुँडे गरेको कलम पिसिएको
उपीडन र लाचारीमा बाँच्नु छैन ।
हामी आकाङ्क्षा, आक्रोस, आवेग र
अभिमानमा बाँच्नु छ ।
आएसी मानवको जीवन जिउने छौं ।

अनुवाद : शिवमणि दुःखी

यी जनपक्षीय मिडियाहरू खोजी खोजी पढौं !

- www.moolbato.com
- www.daunnenews.com
- www.isthaniyapatra.com
- www.navadristi.com
- www.hamrokalapani.com
- www.hamroonline.com
- www.newsabhiyan.com
- वर्गदृस्टि साप्ताहिक
- दाउन्ने साप्ताहिक
- स्थानीयपत्र साप्ताहिक
- छापामार साप्ताहिक
- नयाँ कोशी मासिक
- दायित्वबोध त्रैमासिक

सिधा कुरा प्रस्ट बिचार !

❑ बलराम तिमल्सिना ❑

बाजे बिते बाबु बिते भोटै हाली हाली
हाम्रो जुनी बित्नै लाग्यो फोस्रो आस पाली

देखिसक्यौं राम्रोसँग ब्यबस्थामै खोट
खोटी ब्यबस्थामा हाम्ले किन हाल्ने भोट ?
पहिले यो व्यवस्थालाई जरैबाट ढालौं
समाजको कसिङ्गर जम्मा गरी बालौं
जनताको आफ्नै राज निर्माण गर्न थालौं
हाम्रो राज आएपछि बल्ल भोट हालौं ।

श्रमजीवी जनताको आफ्नो बेग्लै नारा
सिधा कुरा प्रस्ट बिचार चुनाव बहिस्कार !

नमस्कार गर्दै ठग आउने छन ठग्न
हाम्ले हाम्रो कसमलाई दिनु हुन्न डग्न
मदिराको भेलबाढीमा हुँदैहुन्न बग्न
झुटो कुरालाई अब दिनु हुन्न तग्न

श्रमजीवी जनताको क्रान्तिकारी नारा-
सिधा कुरा प्रस्ट बिचार चुनाव बहिस्कार !
लालसलाम जय नेपाल सबै चोरै चोर
जो चोर छ उसैको छ यहाँ ठूलो स्वर
संसदीय रङ्गयानका सबै गुहे कीरा
तिनै कीरा आफूलाई सोच्छन खाट्टी हिरा

मजदुर किसान गरीवको नयाँ साझा नारा-
सिधा कुरा प्रस्ट बिचार चुनाव बहिस्कार !

निदाएर हुन्न अब सबै जना उठौं
हिमाल पहाड मधेश जुटौं गाउँ सहर जुटौं
हैन यो देश संसदवादी स्यालहरूको बिर्ता
भोट थाप्ने ढ्वाङलाई रित्तै पठाऊँ फिर्ता

निर्माण गरौं हामी मिली क्रान्तिकारी धारा
सिधा कुरा प्रस्ट बिचार चुनाव बहिस्कार !

स्थानीय....

वर्तमान नेपालको ठोस राजनीतिक परिस्थितिको ठोस विश्लेषणमा आधारित छ। यस प्रकारको विश्लेषण र निर्णयका मूल पक्ष र आधार यी हुन् :

पहिलो, वर्तमान दलाल तथा नोकरशाही पुँजीपति र सामन्त वर्गीय राज्यसत्ता तथा संसदीय व्यवस्थाद्वारा राष्ट्रियता, जनतन्त्र र जनजीविकाका आधारभूत र ज्वलन्त समस्याहरूको समाधान कुनै पनि हालतमा हुन सक्दैन भन्ने कुरा दिनको घाम जत्तिकै छर्लङ्ग हुँदै गइरहेको छ। यस स्थितिमा यस प्रकारको राज्यसत्ता तथा व्यवस्थाको विरोध र विकल्पमा संघीय जनगणतन्त्रको स्थापनार्थ संघर्षलाई अनिवार्य रूपमा विकसित तुल्याउन आवश्यक छ। यस निम्ति स्थानीय निर्वाचनको बहिष्कार नै संघर्षको उपयुक्त माध्यम र रूप देखिन आउँछ।

दोस्रो, देशको राष्ट्रिय स्वाधीनताको रक्षाको प्रश्न दिन प्रतिदिन गंभीर र जटिल बन्दै गएको छ। लिम्पियाधुरा, कालापानी र लिपुलेकका साथै सुस्ता लगायतका नेपाली भूभागमा भारतीय हस्तक्षेप र अतिक्रमण भएकोमा सत्ताधारी र प्रतिपक्ष मौन बसेका छन्। त्यति मात्र होइन, अमेरिकी साम्राज्यवादद्वारा जवर्जस्ती थोपरिएको एमसीसी संझौता भर्खरै संसदको कथित बहुमतद्वारा अनुमोदन गरिएको छ। यस प्रकारका बाह्य हस्तक्षेप र राष्ट्रघाती कुकृत्यका विरुद्ध सशक्त प्रतिरोध दर्ज गर्ने काम स्थानीय निर्वाचनको बहिष्कार गरेर नै हुन सक्दछ र हुन्छ।

तेस्रो, वर्तमान राज्यसत्ता र व्यवस्थाका सञ्चालक र सरकारले समस्त अधिकार अझै केन्द्रमा केन्द्रित गरेर राखेका छन्। बनजङ्गल, जडीबुटी, नदीनाला, जमिन तथा भूसम्पत्ति, खनिज, विकास, निर्माण, स्रोत साधन लगायत सबै क्षेत्र र काममा जनसमुदाय तथा स्थानीय निकायलाई वास्तविक अधिकार तथा स्वायत्तता प्रदान गरिएको छैन। त्यति मात्र होइन, सिंह दरवारमा हुँदै आएको भ्रष्टाचार स्थानीय तहसम्म लगिएको छ। यी कुराको वास्तविक विरोध र भण्डाफोर बहिष्कार आन्दोलनद्वारा नै हुन सक्दछ।

चौथो, पहिले हुने गरेका निर्वाचनमा जस्तै अहिलेको निर्वाचनमा पनि प्रतिक्रियावादी, अवसरवादी, कम्युनिस्ट नामधारी संशोधनवादी तथा भ्रष्ट तत्वहरूद्वारा पैसाको खोलो बगाउने स्थिति स्पष्टै देखिन्छ। सत्ताधारी तथा प्रतिपक्षी राजनीतिक दलहरूद्वारा अत्यधिक रूपमा शक्ति, स्रोत तथा साधनको दुरूपयोग हुँदै आएको र अहिले पनि गरिने अवस्था रहेको छ। स्वच्छ र निष्पक्ष निर्वाचनको संभावना देखिँदैन। यस स्थितिमा निर्वाचनको बहिष्कार गर्नु नै सही र उपयुक्त देखिन आउँछ।

पाँचौं, मजदुर, किसान, महिला, दलित, आदिवासी जनजाति, मधेशी, मुस्लिम तथा पिछडिएका क्षेत्रका उत्पीडित वर्ग र जनसमुदायका जनतान्त्रिक अधिकार र जनजीविकाका समस्या निकै विकराल र जटिल बन्दै गएका छन्। सत्ताधारी वर्गका नेताहरू जनतामाथि अधिनायकवाद लागु गरेर उत्कृष्ट लोकतन्त्र तथा समाजवादका कुरा गर्छन्। त्यसैगरी उनीहरू देशको सिङ्गो अर्थतन्त्रलाई साम्राज्यवादी नवउदारवाद र भारतीय विस्तारवादको चङ्गुलमा फसाएर विकास र समृद्धिको भाषण गर्छन्। देशको प्रतिक्रियावादी शासकवर्गले प्राकृतिक तथा मानवीय स्रोत साधनले समृद्ध नेपाललाई अति विपन्न र भीखमङ्गा देशमा परिणत गर्न गइरहेका छन्। बहिष्कार आन्दोलनको क्रममा यी विषयलाई सशक्त रूपमा उठाउन जरुरी छ।

छैटौं, नेपालमा संशोधनवाद अत्यन्तै हावी बनेर गएको छ। सत्ता र सरकारमा रहिआएका नामधारी कम्युनिस्टहरू प्रतिक्रियावादी राज्यसत्ता तथा व्यवस्थाका भरपर्दा संरक्षक र बफादार चाकर बन्न गएका छन्। त्यतिमात्र होइन उनीहरू भारतीय विस्तारवाद र अमेरिकी साम्राज्यवादका'विश्वसनीय'दलालमा परिणत भएका छन्। त्यसैले यो बेला दक्षिणपन्थी संशोधनवादको विरोध र भण्डाफोरका लागि पनि स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार अत्यन्तै आवश्यक बन्न गएको छ।

नेपाली राजनीतिमा संसदीय निर्वाचनको उपयोग वा बहिष्कारका सन्दर्भमा कतिपय गलत ढङ्गका प्रश्नहरू उठ्ने गर्दछन्। कतिले के भन्दछन् भने आन्दोलनको उभारको बेला बहिष्कार र उतार अर्थात् मन्दीको बेला उपयोगको नीति सही हुन्छ। त्यस्तै कतिले के पनि भन्ने गर्दछन् भने निर्वाचनलाई असफल बनाउन सके मात्र बहिष्कार सार्थक हुन सक्दछ अन्यथा होइन। प्रतिक्रियावादी राज्यसत्ता अन्तर्गत् गरिने उपयोग वा बहिष्कारको प्रश्नलाई हामीले रुढीवादी, यान्त्रिक र अधिभूतवादी दृष्टिकोणका आधारमा होइन विकसित तथा परिवर्तित राजनीतिक सन्दर्भ र परिस्थिति माथि आवश्यक ध्यान दिँदै द्वन्द्वात्मक तथा ऐतिहासिक भौतिकवादी विश्व दृष्टिकोणका आधारमा सिर्जनात्मक ढङ्गले हेर्नु पर्दछ।

प्रतिक्रियावादी राज्यसत्ता तथा व्यवस्थाका विरुद्ध नयाँ जनवादी राज्यसत्ताको स्थापना गरी वैज्ञानिक समाजवाद तर्फ अगाडि बढ्ने उद्देश्यमा आधारित विभिन्न जनआन्दोलन, दशवर्षे जनयुद्ध र संघर्षहरूमा ठुलो संख्यामा जनताले सहादत प्राप्त गरे, कैयौं बेपत्ता पारिए, कैयौंको अङ्गभङ्ग भयो। परन्तु, ती संघर्षहरूमा अनेकौं षडयन्त्र, धोका र गद्दारी भए। ती संघर्षहरूमा अभिव्यक्त जनताका आशा, अपेक्षा र सपना साकार हुन सकेनन्। यो स्थितिबाट जनता अत्यन्तै आहत र पीडित हुँदै आएका छन्। यो परिस्थितिको एउटा पाटो हो।

यसरी नै परिस्थितिको अर्को पाटो पनि छ। पुरानो राज्यसत्ता र व्यवस्था अन्तर्गत नियमित रूपमा हुने निर्वाचनहरूमा प्रायशः जनताले कहिले नेपाली काग्रेस, कहिले संशोधनवादी कम्युनिस्ट, कहिले कुनै अवसरवादी वा भ्रष्ट तत्वहरूलाई भोट हाल्ने र जिताउने काम गर्दै आएका छन्। यो चक्र पुरानै र नयाँ ढङ्गले पनि निरन्तर दोहोरिने गरेको छ। जसले जिते पनि मूलतः उस्तै, जनताका लागि उपलब्धि भने हात लाग्यो शून्य। न भोट दिन्न भन्ने अर्थात् 'नो भोट' को व्यवस्था छ, न त जिताइएको उमेदवारले गलत काम गरे उसलाई प्रत्याह्वान गर्न पाउने अधिकार छ। अनि नत मन परेका मान्छेहरूलाई जिताउन सक्ने अवस्था र परिस्थिति नै छ। चुनाव जित्न फर्जी मत हाल्ने र त्यसले पनि नपुगे मतपत्र च्यातेर भए पनि चुनाव जित्ने गरेको हामीले देखेका छौं। यसरी बारम्बार दोहोरिइ रहने यो चुनावी चक्र र चक्रब्यूहमा क्रमभङ्ग कहिले र कसरी हुने हो ? यो वर्तमान नेपाली राजनीतिको एक सर्वाधिक महत्वको गम्भीर प्रश्न हो।

पुरानो राज्यसत्ता र व्यवस्थाका पक्षधर र संशोधनवादीहरू यस चुनावी चक्र र चक्रव्यूहलाई अझै शताब्दीऔं सम्म बारम्बार दोहोऱ्याइ रहने पक्षमा छन्। तर, परिवर्तन प्रेमी नेपाली जनता सहित हाम्रो पार्टी यस चुनावी निरन्तरतामा क्रमभङ्ग गर्ने पक्षमा छ। स्थानीय निर्वाचन बहिष्कारको असली अर्थ र औचित्य यस निरन्तरतामा क्रमभङ्गको दिशामा परिलक्षित विचार, दृष्टिकोण र आन्दोलनमा रहेको छ।

२०७८ चैत्र १९ गते

चौसठ्ठीपछिको...

विषयलाई लिएर ब्यक्ति हत्या र आगजनी गरेको आरोपमा विप्लवको दलमाथि सरकारले प्रतिबन्ध लगायो। संविधान जारी भएपछि भएको पहिलो निर्बाचनमा जसरी पनि केही सिटकासाथ संसदमा उपस्थिति जनाउन स्थानीय निर्वाचनमा काङ्गेससँगको अप्राकृतिक गठबन्धबाट झस्किएका प्रचण्ड रातारात केपि वलीको शरणमा पुगे। उनले आफ्नो पार्टी माओवादी केन्द्रलाई नेकपा एमाले सित गठबन्धन गरेर निर्वाचनमा होमे। पछि नाममा पार्टी एकता भनिएता पनि उनले आफ्नो पार्टीलाई एमालेको सिद्धान्त विचार र नेतृत्वमा लगेर विलय गराए।

केपीको साथ पाएपछि बैतर्णी नदी तर्न गौदान गरेझैं राहत पाए प्रचण्डले। संयुक्त सरकार बन्यो। परन्तु प्रचण्डको चरम महत्वाकाङ्क्षा, उनका कार्यकर्ताहरूको चर्को दवाव, केपीको हेपाहा प्रवृत्तिका कारण पार्टीमा वादबिवाद र असमझदारी बढ्न थाल्यो। उनीहरूको आपसी सङ्घर्ष, राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रमा कटुता, आपसी बिवाद पदलोलुपताका कारण एमसिसि परियोजना संसदबाट पास गर्ने नगर्नेमा पक्ष बिपक्ष, आपसी कटुताका कारणले संसदले पूणर्ता पाउन सकेन। सत्तासिन दलहरूको आपसी द्वन्द्वको शिकार संसद बन्न पुग्यो केपिले संसद बिगठन गरिदिए। तर अदालतले पुनर्स्थापना गऱ्यो।

माओवादीसँग कटुता बढ्दै जाँदा पार्टी टुक्रिएर जाने अबस्था देखेका राजनीतिक चतुर खेलाडी केपिले विप्लबले नेतृत्व गरेको नेकपालाई प्रतिबन्ध हटाई खुला राजनीतिमा आउने बाटो खोलिदिए। यसरी उनले एकातिर प्रचण्डका विरुद्धमा विप्लवलाई आफ्नो पक्षमा तानेर संसदको चुनावसम्मै उनीसँग सहकार्य गरेर बदला लिने हतियारका रूपमा विप्लवलाई अगाडि ल्याए भने अर्कातर्फ दोस्रोपटक पनि संसद विघटन गरिदिए। सर्वोच्चमा मुद्दा परेपछि सर्बोच्च अदालतले नेपाली काङ्गेसका सभापति शेरबहादुर देउवालाई प्रधानमन्त्री नियुक्ति दिनु भनि राष्ट्रपतिका नाममा परमादेश जारी गऱ्यो। उसले संसद व्यँताउने र सरकार गठन गरिदिने काम मात्रै गरेन, मुद्दै नपरेका विषयमा समेत हस्तक्षेप गर्दै राजनीतिक पैसला समेत गरेर नेकपा नाम ऋषि कट्टेलको पार्टीको नाम भएकोले नेकपा खारेजी गर्दै नेकपा एमाले र नेकपा माओवादी नामका दुईवटा पार्टी छुट्टाछुट्टै हुन् भन्ने आदेश जारी गर्दै प्रचण्ड-केपीको पार्टीलाई पुरानै अवस्थामा फर्काइदियो।

संसद ब्युँझिएपछि शेरबहादुर देउवाको नेतृत्वमा नयाँ पाँच दलीय गठबन्धन सरकार बन्यो, जो अध्यावधि कायम छ। पाँच दलीय गठबन्धन खासै नयाँ कामको लागी नभएर संसदको आयु पूरा समयका लागि पुऱ्याउने र सरकार सञ्चालन गरेर केपि वलीको हैकमलाई निस्तेज पार्नका लागि मात्रै थियो। केपिको सरकार प्रतिगामी र यो गठबन्धन सरकार अग्रगामी त हुँदै होइन। त्यसैले पनि यो गठबन्धनीय सरकारले अति बिबादास्पद सिङ्गो नेपाली जनताको व्यापक बिरोध हुँदाहुँदै जनताको आवाज नसुनेर जनताका आवाज कुल्चँदै देशघाती जनघाती सम्झौता एमसीसी परियोजना संसदबाट 'बहुमत'ले पास गरेर राष्ट्रियतामाथि गम्भीर आँच आउने काम गरेको छ। काङ्गेस सुरुदेखि नै एमसिसिका पक्षमा थियो भने अन्य चार दल बिपक्षीमा उभिदाउभिदै रातारात संसदबाट पास गर्नु प्रचण्ड, माधब नेपाल लगाएत सरकारमा रहेका दलहरूबिच जनताहरूको आवाज भन्दा कुर्सी प्यारो भएकोले कुर्सीमा टाँसिन जेजस्तो राष्ट्रघात गर्न पछि नपर्ने प्रबृत्तिले देश कतातिर जाँदैछ ? यसतर्फ ध्यान जानु आबस्यकता छ कि छैन ? भन्ने कुरा उठिरहेको छ।

यो सरकारले २०७९ बैशाख ३० गते स्थानीय चुनाब गराउँदै छ। दलालहरू फेरि देश लुट्न निर्वाचनको नाटक गर्दै छन् र केही दलालहरू नेपालीका घरघरमा ठुलो चाडबाड नै आएको जस्तो गरि खुसि भएको देखिन्छ। दुईचार दिन मासुभात र रक्सी टन्न खान पाइने भयो भन्दै हर्षित भएको देखिन्छन्। यसरी देश निर्वाचनको नाममा फेरि पाँच बर्षका लागि जनताबाट देश लुट्ने लाइसेन्स लिन गाउँगाउँमा झुठो आश्वासन बाँड्न आउँदै छन्। जनता सचेत र सजक नरहने हो भने फेरि पनि देश उनै महाकालीदेखि एमसिसिसम्मका राष्ट्रघातीहरूका हातमा देशको साँचो जानेछ। फेरि नयाँ नयाँ राष्ट्रघातका शृङ्खला बढ्दै जानेछ। त्यसकारण अहिलेको मुख्य जोड स्थानीय निर्वाचन सशक्त बहिष्कार गरि यी दलालहरूलाई ठेगान लगाउने माध्यम भएकोले राष्ट्रघातका बिरूद्धमा सिङ्गो नेपाली समाज एक भएर नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी)को नेतृत्वमा चलाइएको निर्बाचन सशक्त बहिष्कार अभियानलाई सहयोग समर्थन गर्दै राष्ट्रघातीहरूलाई दरिलो जवाफ दिनुपर्ने मुख्य दायित्व भएको छ। यसरी जनबिद्रोह मार्फत् राज्यसत्ता कब्जा गरेर नयाँ जनवादी राज्य ब्यबस्था स्थापना गर्न अगाडि बढ्न नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (क्रान्तिकारी माओवादी)को झण्डा मुनि गोलबन्द भई स्थानीय निर्वाचन सशक्त बहिष्कार गरेर राज्यको हरेक समस्याको समाधान बैज्ञानिक तरिकाले गर्न अगाडि बढ्नु आजको आवश्यकता हो। *अस्तु*

राष्ट्रघातीहरूको...

कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि अखिल (क्रान्तिकारी)का केन्द्रीय सदस्य दिल बहादुर चुदाँराले अखिल (क्रान्तिकारी) शैक्षिक ब्यापारीकरणका बिरुद्ध खरो रूपमा उत्रिने बताउनुभयो। उहाँले गाउँ गाउँमा संसदवादीहरूले गरेको भष्ट्रचारको बिरुद्ध भण्डाफोर गर्ने बताउनुभयो। कार्यक्रममा नेकपा(क्रान्तिकारी माओवादी)का केन्द्रीय सल्लाहकार तथा जिल्ला ईञ्चार्ज संकल्पको बिशेष आतिथ्यता तथा कार्यबहाक जिल्ला सेक्रेटरी समरको आतिथ्यता रहेको थियो।

चार किसान...

केन्द्रित हुन पुग्ने गम्भीर खतरा छ। अरु मुलुकमा असफल साबित भइसकेको यो किसान बिरोधी र राष्ट्रबिरोधी कदम चालेर सरकार स्वदेशी बिदेशी भू-माफियाहरूलाई खुशी तुल्याउन र नेपाली किसानमाथिको शोषणको हिस्सेदार बन्न तर्फ उद्यत देखिन्छ। तसर्थ यो भूमि बैंक परियोजनाको हामी चार किसान संगठन बिरोध जनाउँदछौ र किसान र देश हितमा प्रयुक्त नहुने यस्तो साम्राज्यबाद परस्त बिकास अबधारणा फिर्ता गर्न हामी जोडदार माग गर्दछौं।

हामी बैज्ञानिक क्रान्तिकारी भूमिसुधार गरेर उत्पादक वास्तविक किसानलाई जग्गाको मालिक बनाउन, प्रति इकाई जमिनबाट अधिकतम उत्पादन लिन र राष्ट्रिय उत्पादन बढाउन तथा देशलाई उन्नत र आत्मनिर्भर दिशातर्फ अगसर गराउन जमिन, जल, जंगल, जडीबुटीमाथि स्थानीय किसानलाई सामुहीक स्वामित्व प्रदान गरेर सामुहीक र सहकारी खेतीतर्फ कृषि प्रणालीलाई प्रयुक्त गरी कृषि र किसानको जीवनमा आमूल परिबर्तन ल्याउन राष्ट्रको समग्र बिकास गर्ने स्थिति सिर्जना गर्न जोड दिन्छौ। कर्पोरेट पूँजीको शोषणको बृध्दि गर्ने यो छलकपट पूर्ण नीति जबर्जस्ती लागु गरिए हामी चार किसान संगठनहरू यसका बिरूध्द संघर्षमा उत्रिन बाध्य हुने कुरा पनि प्रष्ट पार्न चाहन्छैं।

भैरबराज रेग्मी
अध्यक्ष
अखिल नेपाल किसान महासंघ(अप्फा)
सीताराम तामाङ्ग
अध्यक्ष
अखिल नेपाल किसान महासंघ (क्रान्तिकारी)
लोकनारायण सुबेदी
अध्यक्ष
अखिल नेपाल किसान यूनियन
कृष्ण राना
इञ्चार्ज
अखिल नेपाल प्रगतिशील किसान संघ
२०७८ चैत्र १५

साम्राज्यवाद...

संन्धी विपरीत हजारौं युवाहरूलाई भाडाको सैनिकको रूपमा प्रयोग गरिएको र लगभग १०८१ गैरसैनिकहरूको मृत्यु भएको

४. सन् १९९१ पछि अमेरिकाको ९५ भन्दा बढी क्षेत्रीय युध्दहरूमा प्रत्यक्ष संलग्नता, इराकमा अमेरिकाले गरेको अतिक्रमणमा सुरुको २ हप्ता भित्रै ७० हजार बढी गैर सैनिक इराकीको मृत्यु ; दोश्रो विश्वयुध्दपछि मानव अधिकारको नाममा अमेरिकी सैनिकबाट सबभन्दा बढी सर्वसाधारणको हताहति,

५. नेपालले एमसीसी संझौता पास गरेपछि नेपालमा अमेरिकी गतिबिधिहरू तीब्ररूपमा बढिरहेको , नेपालले छिमेकीलाई चिढ्याएर सात समुद्र पारिकालाई खुशी पार्न पट्टि लाग्न नहुने,

६. साम्राज्यवाद भनेकै युध्द हो, युध्दहरूको अन्त्यका लागि मार्क्सीय समाजवादी क्रान्ति जरुरी र दुबै विश्वयुध्दहरूले समाजवादी क्रान्तिहरू जन्माएको इतिहास,

७. अमेरिका विगत केही समय एक ध्रुवीय शक्तिको रूपमा रहे पनि केही समय अघिबाट अमेरिकाको शक्ति घटेर शक्ति सन्तुलन बहुध्रुवीय भएको, कतिपय अन्य देशहरू पनि शक्तिमा उदाइरहेको , युक्रैन युध्दले अमेरिकाको शक्ति जोख्ने काम गरेको (इन्डिया लगायत कतिपय देशहरूले तटस्थताको नीति लिएको) र अमेरिकाको शक्तिलाई कडा चुनौति भएको,

८. युक्रैनमा एमसीसी गए पछि युक्रैनलाई युध्दमा तान्दै लगिएको,

९. युक्रैन युध्द अमेरिकी उक्साहटमा भएको, युक्रैनले वार्सा संधी विपरीत न्याटोमा संलग्न भएकोले हुन गएको, यो युध्द आर्थिक रूपमा हतियार ब्यापारको लागि भएको , राजनीतिक रूपमा ल्बट्इ लाई विस्तार गरी अमेरिकी शक्तिलाई चुनौति दिइरहेका शक्तिराष्ठ्रहरूको शक्ति घटाउनका लागि भएको र युक्रैन भूमिमा भए पनि यो युध्द साम्राज्यवादी शक्तिहरू बीच भइरहेको (रुस पनि दोषी भएपनि अमेरिकी भूमिका प्रमुख कारक तत्व भएको), यो युध्द निन्दनीय भएको , यसले नेपालमा पनि दुष्प्रभाव ल्याइरहेको र रोक्न आवश्यक भएको र यसको लागि देशीय/क्षेत्रीय/अन्ताराष्ठ्रीय ऐक्यबद्धता जरुरी भएको,

१०. चीन, इन्डीया लगायतका देशहरूले यो साम्राज्यवादी युध्द प्रति तटस्थ रहन हुने, नेपालले भने युक्रैनलाई समर्थन गरेर अमेरिकालाई रिझाउन तर्फ किन लाग्न परेको!, यो नेपालको स्थापित असंलग्न परराष्ठ्र नीति विपरीत भएकोले बिरोध हुनु पर्ने र एमसीसी जस्तो घातक संधी पारित गर्ने यी लूटतंत्रका संरक्षक दल र सरकारको बिरुध्द आन्दोलनको आंधी ल्याउन जरुरी भएको,

नेकपा...

स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार किन ? किन भने :

१. वर्तमान प्रतिक्रियावादी राज्यसत्ता तथा व्यवस्थाका विरुद्ध र विकल्पमा संघीय जनगणतन्त्रको स्थापनाका लागि निरन्तर संघर्ष गर्दै जान ऐतिहासिक दृष्टिले अनिवार्य बन्न गएको,

२. सिंहदरवारमा हुँदै आएको भ्रष्टाचार स्थानीय तहसम्म पुग्दै गएको,

३. सम्पूर्ण सत्ता अझै केन्द्रीकृत भएको, बन जङ्गल, जडीबुटी, भूसम्बन्ध, नदीनाला, खनिज, विकास, निर्माण, सबै क्षेत्रमा जनतालाई अधिकार र स्वायत्तता नदिइएको,

४. गत निर्वाचनहरूमा झैं यस निर्वाचनमा पनि प्रतिक्रियावादी, अवसरवादी तथा भ्रष्ट तत्वहरूद्वारा पैसाको खोलो बगाउने अवस्था देखिएको,

५. सत्ताधारी तथा सत्ताका प्रत्याशी रहिआएका तत्व तथा दलहरूद्वारा अत्यधिक रूपमा साधन स्रोतहरूको दुरूपयोग गर्ने स्पष्ट हुँदै आएको,

६. स्वच्छ तथा निष्पक्ष निर्वाचनको कुनै संभावना नरहेको र नदेखिएको,

७. अहिले संसदमा राष्ट्रघाती एमसीसी संझौता अनुमोदन गर्ने काममा लागेका प्रतिक्रियावादी तथा कम्युनिस्ट नामधारी दक्षिणपन्थी संशोधनवादी तत्वहरूको अझै भण्डाफोर गर्न अति जरुरी भएको र

८. वर्तमान राज्यसत्ताका कार्यपालिका, व्यवस्थापिका तथा न्यायपालिका तीनओटै अङ्ग असफल बन्दै गए पनि राज्यसत्ता नोकरशाही संयन्त्रको बलमा टिकिरहेकोले

हाम्रो पार्टी जनविरोधी स्थानीय निर्वाचनको सक्रिय बहिष्कार गर्न एकदमै सही र उपयुक्त ठान्दछ।

परिवर्तनकामी जनसमुदाय,

राष्ट्रियता, जनतन्त्र, र जनजीविकाका समस्या झनै गम्भीर र विकराल बन्दै आएका छन्। लिम्पियाधुरा, कालापानी, लिपुलेकका साथै सुस्ता सहितका देशका भूभागमा भारतीय विस्तारवादको अतिक्रमण तथा हस्तक्षेप भएकोमा सत्ताधारीहरू मौन बनेर बसेका छन्। मजदुर, किसान, महिला, दलित, आदिवासी जनजाति, मधेशी मुस्लिम र पिछडिएको क्षेत्रका जनताका जनतान्त्रिक हक अधिकार र जनजीविकाका समस्याहरूको समाधान तर्फ कुनै ध्यान दिइएको छैन। महङ्गी चरम बन्दै गएको छ। देशको अर्थतन्त्र साम्राज्यवादी नवउदारवाद र भारतीय विस्तारवादको चङ्गुलमा परेको छ। यस स्थितिमा देश र जनताको हित, मुक्ति र अधिकार प्राप्तिका लागि निरन्तर संघर्ष गर्दै जान अपरिहार्य बन्न गएको छ।

तसर्थ, हाम्रो पार्टी आगामी वैशाख ३० गते हुन गइरहेको स्थानीय निर्वाचनको सशक्त रूपमा बहिष्कार गर्न र बहिष्कार आन्दोलनलाई सफल तुल्याउनका लागि सम्पूर्ण जनसमुदायमा विनम्रतापूर्वक हार्दिक अपिल गर्दछ।

हाम्रा नाराहरु :

- कथित स्थानीय निर्वाचन बहिष्कार गरौं !
- राष्ट्रघाती एमसीसी सम्झौता – खारेज गर !
- भारतद्वारा अतिक्रमित कालापानी सहितका भूभाग – मुक्त गरौं !
- संघीय जनगणतन्त्र – स्थापना गरौं !
- नयाँ जनवादी क्रान्ति – जिन्दावाद !
- मार्क्सवाद-लेनिनवाद-माओवाद – जिन्दावाद !
- प्रतिक्रियावादी राज्य सत्ता र व्यवस्था – मुर्दावाद !
- भारतीय विस्तारवाद, अमेरिकी साम्राज्यवाद, दक्षिणपन्थी संशोधनवाद – मुर्दावाद !
- वीर सहिदहरू – लालसलाम !
- ने.क.पा.(क्रान्तिकारी माओवादी) – जिन्दावाद !

मिति : २०७८ चैत्र १३

केन्द्रीय समिति
नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी
(क्रान्तिकारी माओवादी)

एमसीसी...

गरेर नेपाल प्रवेश गरेको उल्लेख गर्दै नेपाल तीन ढुंगाबीचको तरुल भएको टिप्पणी गरेका हुन्।

उनको भनाइछ– 'यसबेला हामी पृथ्वीनारायण शाहले याद गर्छौं, उनले कुनै बेला भनेका थिए, नेपाल दुई ढुंगाबीचको तरुल हो, अब नेपाल तीन ढुंगाबीचको तरुल हुन पुगेको छ, 'किनभने अमेरिका पनि नेपालमा आयो, यसअघि अमेरिका कहिल्यै नेपाल आएको थिएन, उ अलि पछाडि नै थियो। तर, अहिले एमसीसीमार्फत इन्डो-प्यासोफिक रणनीति लागू गर्न अर्थात चीनलाई घेर्ने जुन रणनीति बनाएको थियो, त्यो अब अमेरिकाले गर्छ।'

एमसीसी पारित भएसँगै नेपालमा चीन पराजित अवस्थामा रहेको भनेर पटक-पटक उल्लेख गरेका मेहताले एमसीसीले चिनियाँ सहयोग बिआरआईलाई रोक्ने जिकिर पनि गरेका छन्। 'यसको मतलब यो होइन कि एमसीसीले सबै काम गर्छ। तर, एमसीसीले बिआरआईलाई भने रोक्छ, देख्नुभयो नि बिआरआईमा चीनले अहिलेसम्म पैसा पनि हालेको छैन,' मेहताले अगाडि भने, 'बिआरआई सन् २०१७-१८ देखिको कुरा हो, कतिवटा रेल्वे लाइन, कतिवटा कोरिडर बनाउने भन्ने कुरा थियो नि ? अहिलेसम्म त्यो बन्यो त बनेन नि, त्यसलै एमसीसीमा चीनले हारेको छ।'

स्थानीय निर्वाचन बहिस्कार र २ महिने संगठन बिस्तार तथा सुदृढीकरण अभियानमा अखिल क्रान्तिकारी

काठमाडौं। नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी)द्वारा आव्हान गरिएको स्थानीय निर्वाचन बहिस्कारलाई अखिल क्रान्तिकारीले उसको २ महिने 'संगठन बिस्तार तथा सुदृढीकरण अभियान'अन्तर्गत जनताको तल्लो स्तरसम्म पुऱ्याउने अभियान संचालन गरेको जानकारी प्राप्त भएको छ।

अखिल (क्रान्तिकारी)ले संचालन गरेको २ महिने 'संगठन बिस्तार तथा सुदृढीकरण अभियान'अन्तर्गत आज गोकर्णश्वर नगरपालिका अन्तर्गतको चामुन्डा मा.वि मा ३ वटा सेक्सन कमिटी सहित पवित्रा परियारको नेतृत्वमा २१ सदस्यीय चामुन्डा मा.वि. मुल इकाई समिति निर्माण भएको छ। कार्यक्रममा अखिल (क्रान्तिकारी)का महासचिव पेशल दाहाल, सचिव प्रभात भट्टराईलगायतको उपस्थिति रहेको थियो।

आलोपालो

चौसठ्ठीपछिको माओवादी आन्दोलन एक चर्चा

● ईश्वरीप्रसाद गैरे●

यो गठबन्धन सरकार अग्रगामी त हुँदै होइन । त्यसैले पनि यो गठबन्धनीय सरकारले अति बिबादास्पद सिङ्गो नेपाली जनताको व्यापक बिरोध हुँदाहुँदै जनताको आवाज नसुनेर जनताका आवाज कुल्चँदै देशघाती जनघाती सम्झौता एमसीसी परियोजना संसदबाट 'बहुमत'ले पास गरेर राष्ट्रियतामाथि गम्भीर आँच आउने काम गरेको छ

नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीको इतिहास टुटफुट, विभाजन, गज्जागोल र भद्रगोलबाटै वितिरहेको छ। एकले अर्कालाई धारेहात हिर्काउने र आफू निकट रहँदासम्म देवत्वकरण गर्ने र लिग छोड्ने बित्तिकै सराप्ने प्रबृत्ति चर्को रूपमा देखिएको छ। विशेष गरि संसदीय दलभित्रको घिनलाग्दो प्रबृत्ति हेरिसाध्य छैन। जनयुद्धताका जनयुद्धको कट्टर बिरोधी केपि गुटसङ्गको सहकार्य २०६४ देखि नै नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी माओवादीका लागि सन्तोषजनक रहेन। नेकपा माओवादीको आन्तरिक र बाह्य दुबै कारणले पार्टीभित्रको गुटबन्दीले बिचार र सिद्धान्तबाट प्रचण्ड चिप्लिदिँदा बिदेशी शक्ति केन्द्रका गोटी बन्न पुगे। फलस्वरूप उनले आफ्नो सारथीहरूलाई बर्गशत्रु र बर्गशत्रुलाई असल मित्र देख्न पुगे। जसका कारण जनयुद्धबाट प्राप्त उपलब्धिहरू बिस्तारै बिस्तारै गुम्दैजान थाले। जनसत्ता, जनसेना, हतियार सबै एक एक गर्दै प्रतिक्रियावादी सरकारलाई बुझाउँदै जानु, जनमुक्ति सेनाका ब्यारेकहरूमा नेपाली सेनाद्वारा घेराबन्दी गरि जनमुक्ति सेना बिगठन गर्ने हतियार सरकारलाई बुझाएर सिद्दिनु नै आत्मघाती बमझैँ हुन पुग्यो। पहिलो संविधानसभा निर्बाचनमा सबैभन्दा ठुलो दल भएर पनि सरकार सञ्चालनमा विभिन्न कमजोरी गर्ने आर्थिक प्रलोभनमा फस्ने, जल, जङ्गल, जमिन समेतमा ब्रह्मलुट गर्ने सङ्गठित भ्रष्टाचार गर्ने गराउने जस्ता कार्यमा कार्यकर्ताहरू संलग्न रहने जस्ता गैरमाओवादी कृयाकलापले माओवादी राजनीतिक रूपमा पतन हुँदै गयो।

२०७० दोस्रो संविधानसभा निर्बाचनसम्म आइपुग्दा माओवादी टुक्रिएर नेकपा- माओवादी बन्यो र मोहन वैद्य (किरण) को नेतृत्वमा रहेको पार्टीले दोस्रो संविधानसभा सशस्त्र बहिष्कार गऱ्यो। यसले २०६४ को निर्बाचनमा पहिलो बनेको माओवादी पार्टी तेस्रो बन्न पुग्यो। यता प्रचण्डले संसदीय भासमा पार्टीलाई लगेर सिंहदरबारभित्र आत्मसमर्पण गराए। प्रचण्डको उक्त कदमको विरोध गर्दै बिद्रोह गरेको पार्टी नेकपा- माओवादी पनि विप्लबको नेतृत्वमा बिभाजन हुन पुग्यो। जनयुद्धको बाँकी कार्यभार पूरा गर्न भन्दै नेत्र बिक्रम चन्द विप्लबको पार्टीले केही जनसङ्घर्ष गर्दै केही ठाउँमा शोषक सामन्तका अबशेषलाई निमिट्यान्न पार्ने उद्देश्यले एनसेलको टावरमा आगजनी गर्न पुग्यो। यो उनको कम्युनिस्ट आन्दोलनमा बचकाना खेल बन्न गयो। तर यही *बाँकी ७ पेजमा*

युक्रेनमा...

अमेरिकी नेतृत्वको अफगानीस्तान अतिक्रमणवाट २० वर्षमा असम्वन्धीत पाकिस्तानका ८० हजार पाकिस्तानी नागरिक मारिएको खुलासा (प्रधानमन्त्री इमरान खान)

- संकटग्रस्त अफगानिस्थान, सिरिया, लेवनान, लिविया, सुडान, यमन आदि देशमा युएसको प्रतक्ष्य हस्तक्षेप,
- सन् १९९९ को सर्वियाली नागरिक माथि अमेरिकी गोलावारीको ३३ औं प्रतिरोध वार्षिकी सर्वियाली राजधानीमा भरखरै सम्पन्न, मार्च २४।
- दोश्रो विश्वयुद्ध पछि मानव अधिकार रक्षाको नाममा आमनागरिकको सर्वाधिक हताहति अमेरिकी वन्दुकबाट भएको पाइन्छ।

युक्रेन संकट र समाजबादी आन्दोलन :

- सन् १९१७ अक्टुवर क्रान्ति समाजबादको स्थापना, सन् १९२१ चिनियाँ क.पा.को स्थापना
- सन् १९४५ - १९९० समाजबादी आन्दोलनको विकास
- सन् १९९१- २०२२ समाजबादी आन्दोलनको रक्षात्मक अवस्था, र दलालपुँजीबादको आक्रामक विस्तार।
- सन् १९९१ पछि पनि पेरु, फिलिपिन्स, नेपाल, भारत, कोलम्विया आदि देशका कम्युनिष्ट पार्टीहरूले चलाएको सशस्त्र विद्रोह कहिँ सभौतामा टुगिएका छन् त कहि यद्यपि सञ्चालनमा छन्।

निष्कर्ष : युक्रेन संकट परमाणुशक्तिका दुई मुलुक वीचको प्रत्यक्ष युद्ध भडकाव हो। यो संकट उर्जा, बातावरण र मानवहित विपरित छ। यस संकटमा साम्राज्यबाद हावी भएमा विश्व समाजबादी आन्दोलनलाई गंभिर धक्का पुग्नेछ। यसको प्रतक्ष्य प्रभाव क्युवा, उ. कोरिया, चिनमाथि पर्नेछ। साम्राज्यबाद विरोधी सवै आन्दोलनलाई हिंसात्मक दमन गरेर समाप्त पार्ने साम्राज्यवादी योजना सफल हुनेछ। गरीव मुलुकका सम्पदा र सम्पतिमा साम्राज्यबादीहरूले लुट मचाउने छन्। रिजर्भ बैक अफ अमेरिकामा रहेको अफगानिस्तानको ९ विलियन अमेरिकी डलर सञ्चितिलाई जो वायडेनले ९/११ का पीडित परिवारलाई बाँड्ने अभिव्यक्ति भोकै मर्न विवस आफ्नी छोरी समेत विक्रीका लागि राख्नु पर्ने अफगानी नागरिक माथि गरीएको अहिले सम्मकै कुरूप साम्राज्यबादी अत्याचार हो। यो नियति अफ्रिकी, ल्याटिन अमेरिकी र एशियाली मुलुक लाओस, भियतनाम, उ. कोरिया, पूर्वयुगोस्लाभियाले भोगि सकेका छन्। एमसीसी नेपाल प्याक्ट पनि एशियाली र हिन्द प्रशान्ततटिय क्षेत्रमा सैनिक गठबन्धन निर्माण गर्ने इण्डोपेसिफिक रणनीतिको एक अंग हो। विद्यमान संकटको समाधानका लागि युक्रेनले नेटो सदस्यताको प्रस्ताव त्याग गर्दै नागरिकहरू वीच भाषिक स्वतन्त्रता र त्यसको सम्मान गर्दै छिमेकी मुलुक रुसको सुरक्षा चिन्तालाई सम्वोधन गर्न आवश्यक छ भने रुसले राष्ट्रसंघको वडापत्रलाई सम्मान गर्दै तत्काल युद्ध अन्त भएको घोषणा गर्नु पर्दछ। अतः युक्रेन संकटमा साम्राज्यवादी हस्तक्षेपको निन्दा र भर्त्सना गर्दै उत्पीडित राष्ट्र, जनता र वर्गहरूको साम्राज्यबाद विरुद्धको आन्दोलनमा ऐक्यवद्धता प्रकट गर्न नेपालको कम्युनिष्ट आन्दोलनका सवै घटकहरू एकजुट होऔं।

मार्क्सबादी विश्वदृष्टिकोण सहितको समाजबादी विश्वव्यवस्थाको स्थापनाका लागि तत्काल गनु पर्ने कामहरू :

१. युक्रेन लगायत अन्य देशहरूमा भैरहेको साम्राज्यवादी हस्तक्षेपका विरुद्ध नेपालका समाजबादी आन्दोलनका सवै घटकहरूको संयुक्त विरोध प्रदर्शन गरौं।

२. सवैखाले साम्राज्यादी हस्तक्षेपका विरुद्ध नेपालका सवै कम्युनिष्ट पार्टीहरू तथा तिनका जनवर्गीय संगठनहरूबाट एकल वा संयुक्त विरोध गरौं।

३. दक्षिण एशियाली समाजवादी आन्दोलनको वृहत्तर मोर्चा निर्माण गरी विभिन्न देशहरू विरुद्ध भैरहेको अमेरिकी - नेटो हस्तक्षेपको विरोध गरौं।

४. अमेरिकी कब्जामा रहेको अफगानी जनताको ९ विलियन डलर फिर्ता गरी भोकमरीबाट पिडित अफगानी जनताको रक्षा गरौं।

५. समाजबादी आन्दोलनको विकास र समाजबादी विश्वव्यवस्थाको स्थापनाका लागि ग्लोवल एलायन्स निर्माण गरौं।

Alliance for Marxist Movement,
NepalKathmandu, 2078.12.18

ग्याँसको प्रयोग गर्दा ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू

- ग्याँस तथा आगो बलुञ्जेल भान्सा छाडेर टाढा नजाऔं ।
- प्रयोग गरिसकेपछि ग्याँसको चुल्हो र रेगुलेटर बन्द गरौं ।
- यथासम्भव ग्याँस सिलिण्डरलाई भान्सा कोठाभन्दा बाहिर राखौं ।
- ग्याँस सिलिन्डर र सिलिण्डरको पाइप समय-समयमा जाँच गरौं, कुनै खराबी वा टुटफुट भए, तुरुन्त मर्मत गरौं ।
- ग्याँस सिलिण्डर लिँदा सिल भए/नभएको हेरेर मात्र लिऔं ।
- तौल कम भएको, धेरै गन्हाउने (लिक भएको शंकास्पद) सिलिण्डर घरमा नल्याऔं ।
- सलाई, लाइटरजस्ता प्रज्वलनशील सामग्री केटाकेटीले भेट्ने गरी नराखौं ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

साल्ट ट्रेडिङ्ग कर्पोरेशन लिमिटेड द्वारा प्रवर्द्धित STC ग्याँस

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको मित्र बाहिर रबर कोट मै बीचमा स्टिलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पुनः प्रयोग गर्न नसकिने प्लास्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्रविधिबाट चल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आना दुक्क हुनुहोस्

मेट्रो काठमाडौं ग्या...स इण्डस्ट्रिज लिमिटेड
जुंगेखोला धादिङ्ग
सम्पर्क कार्यालय कालिमाटी, काठमाडौं,
फोन नं. ४१८६८१६, सनाईज बैक रहेको भवनको माथिलो तल्ला
ईमेल: metro@stcnepal.com

साल्ट ट्रेडिङ्ग समूहका उत्कृष्ट खाद्य बस्तुहरू

www.nepalwelhope.com.np

तपाईको सन्तुस्टि हाम्रो शान हाम्रो पहिचान

बिजय पेलेट दाना

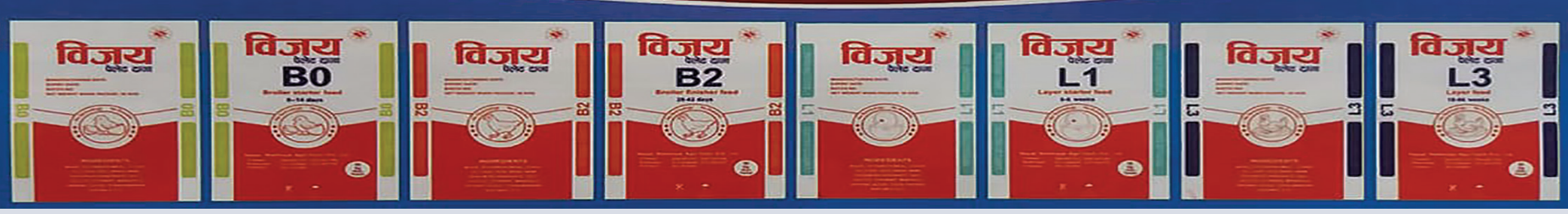

नेपाल वेलहोप एग्री-टेक प्रा.लि.

भरतपुर-५ चितवन कल्याणपुर फोन नं. ०५६-५९११५३, ५९१७६६, E-mail : info@nepalwelhope.com.np

मुख्य कार्यालय
गैरीधारा, काठमाडौं
फोनः ०१-४४२२९४०/४४२२६०५

शाखा उद्योग-१
टंकीसिनवरी-२, विराटनगर, मोरङ
फोनः ०२१-४२०७००/४२०६९४

शाखा उद्योग-२
कोहलपूर-१४, पार्वतीपूर, बाँके
फोनः ०८१-४०३०८४

नेपालमा पहिलोपटक चिनीयाँ तथा नेदरल्याण्डको उच्च प्रविधिबाट तयार पारिएका कुखुरा, बंगुर तथा गाई भैंसीको दानाको लागि

प्रकाशक : वर्गदृष्टि मिडिया प्रा.लि., **प्रबन्ध निर्देशक** : हुकुमबहादुर सिंह, **सम्पादक** : इन्द्रबहादुर राउत, **फोटोः** जय दाहाल, **कार्यालय** : काठमाडौं-१०, बुद्धनगर **सम्पर्क नं.** : ९८५१०७६८६४, ०१-५२६०११२ **इमेल** : bargadristi073@gmail.com, **मुद्रण** : सुजल अफसेट प्रेस, बागबजार, काठमाडौं।